

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Javuló munkakörülmények

Tudósítás az elnökség üléséről

Elnökségünk legutóbb június 26-án ülésezett; elsőként Besenyei Miklós főtitkár adott tájékoztatót az előző ülés óta végzett munkáról, az időszaki eseményekről. Részletesen szólt a VII. szakszervezeti világkongresszusról, melyet Budapesten tartanak meg. Bejelentette, hogy a vezérigazgatóság elfogadta az elnökség javaslatát, s a jövőben tervszerűen és fokozatosan további ötezer postai dolgozó munkahelyének csökkentésére kerül sor.

Ezután vitatták meg a Szegedi Postaigazgatóság területét jellemző munkakörülményekről és az üzemi balesetek alakulásáról, illetve az ezzel kapcsolatos intézkedésekről szóló jelentést, amelyet Fodor István, az Igazgatóság vezetője terjesztett elő. A jelentéshez kiegészítőt a Területi Bizottság készített.

A Szegedi Postaigazgatóság az elmúlt évben a korábbiaknál sokkal többet tett a munkakörülmények javítása érdekében. A postai épületek karbantartását, különösen a volt postamasteri hivatalokat azelőtt elhanyagolták. Az igazgatóság a területi bizottsággal közösen felmérte a helyzetet és meghatározta a legsürgősebb tennivalókat. Az elmúlt évek során például sokat tettek a világítás megjavításáért, hét hivatalnál bevezették a gázfűtést, új hivatalok építésére a III. ötéves terv során csaknem 8 millió forintot fordítottak. A nehéz fizikai munka könnyítését szolgálta az új gépek beszerzése, mint a gépkocsira szerelhető emelődaruk, oszlopgördősőgépek, motorkerékpárok stb. A gépkocsira szerelhető gallyázó-berendezés például nemcsak a nehéz fizikai munkát, hanem a balesetveszélyt is megszüntette. Ez évben megkezdődött Szegeden az új postaszakoktatási épület, a HÁLEP-épület, a raktár és a munkásszálló kivitelezése; a műszaki épület átadása 1971-re várható. 1970–71 között további 7 és fél millió forintot fordítanak kis postaházak építésére.

A jelentés külön fejezetben foglalkozik a munkásszállások helyzetével. Hangoztatja, hogy a fő cél: a munkahelyekhez közel lakók alkalmazása, így a naponkénti hazautazást jobban meg tudja oldani. A meglévő munkásszállások helyiségeit kifestették, a bútorzatot pedig átfestették. Az emeletes ágyakat egyszintesre alakították; a helyiségeket csinosították. Dícséretes törekvés a saját kezelésű üdülők háza bővítése. Soltvadkert közelében 10 ágyas üdülőt rendeztek be családok részére. Folyamatban van Gyulán 6 férőhelyes két szoba biztosítása. Dunapataj mellett, a szép környezetű Széldi-tónál négyszobás üdülőt kívánnak átvenni, Szegeden a hétvégi pihenőt emeletráépítéssel bővítik.

Az igazgatóság területén ez évben felszámolták a 240 órás munkaidőt, s az ellenőrzések igazolják; ez 210 órára csökkent. Egyébként az üzemi balesetek sajnos, az elmúlt évhez viszonyítva emelkedést mutatnak. Igaz, hogy a táppénzes napok száma viszont csökkent. A legutóbb: a közúti baleset. Felhívjuk arra is, hogy a hivatalvezetők nem mindenütt alkalmazzák az alkoholszondát.

Pedig erre sokhelyütt szükség lenne, éppen a balesetek megelőzése érdekében. Egyébként széles körű munkavédelmi propagandát folytatnak és a szakszervezet 204 munkavédelmi óra is nagy segítséget nyújt ezen a területen. A szabálytalanságokért felelős vezetőket szigorúan felelősségre vonták az igazgató. Például: a HÁLEP egyik építészvezetőjét, amiért a balesetet az előírtnál sokkal később jelentette, megróvásban részesítették.

Az élet- és munkakörülmények fogalomkörébe tartozik az is, hogy milyen körülmények között laknak a postások családok. Az igazgatóság az egész posta területén szinte egyedülálló eredményt példáz: eddig Szegeden és Makón 253 lakást építettek, amelynek 85 százalékát postások kapták.

A területi bizottság jelentése kitér a hiányosságokra is. Például arra, hogy a feltárt munkavédelmi hibák kijavítása gyakran elmarad, tehát: szigorítani kell a munkavédelmi szemléket. Az a tapasztalat, hogy az 1000 forintos, és az egyes alkalmakkor 2000 forintos felemelt kisebb javításokra fordítható hitelösszeget a hivatalok általában nem használják fel. A területi bizottság szorgalmazza, hogy a hivatalvezetők a hatáskörükön belül biztosított lehetőségek alapján a kisebb javításokra tegyék meg a szükséges intézkedéseket. Azt is megállapították, hogy a munkavédelmi mulasztások esetén a felelősségrevonás még mindig login-

kább — a sérülteket sújtja! Pedig a közvetlen vezetők felelőssége előtérbe kell, hogy kerüljön, mivel gyakran megtűrik a szabálytalan munkát, amelynek következménye előbb-utóbb üzemi baleset.

Az elnökség megállapította: a hiányosságok ellenére a Szegedi Postaigazgatóság területén igen pozitív eredmények tapasztalhatók az élet- és munkakörülmények javításában.

Az elnökség előtt szereplő következő téma: a Posta Országos Oktatási és Ismeretterjesztési Tanács 1963–69. évi munkájáról szóló jelentés és az 1969–70. oktatási év ismeretterjesztési, műszaki-propaganda feladatainak megoldásához szükséges irányelvek.

B. Gy.

POSTÁS FÓRUM

MUNKAKÖRI KÖTELESSÉG – ÚJÍTÁS

Dr. Kéri József kitüntetett újtó kérdezi: — mikor számít az újítás újításnak és mikor munkaköri kötelesség a probléma megoldása?

Az újítási jogszabály szerint a javaslat többek között akkor ismerhető el újításként, ha előterjesztőjének nem tartozik munkaköri kötelességei közé, vagy munkaköri feladatain belül jelentős alkotói teljesítménynek minősül.

A munkaköri kötelesség általában arra a tevékenységi körre terjed ki, amelynek ellátásával a dolgozó meg van bízva. A munkaköri kötelesség elbírálásánál — és ez vonatkozik a fejlesztéssel hivatkozott munkaköri kötelességre is — elsősorban a munkaköri (munkahelyi) leírás az irányadó, ha azonban az kellő és meggyűjtató tájékoztatást nem nyújtana, a vezető a helyi szakszervezet meghallgatásával, esetenként dönt.

Azt, hogy munkakörön belül mi minősül jelentős alkotói teljesítménynek, a javaslat ügyében döntésre jogosult postaszerv állapítja meg, szükség esetén szakértők bevonásával.

A munkaköri kötelességet, illetve a jelentős alkotói teljesítményt esetenként — az újítási javaslat előterjesztésekor — kell vizsgálni.

A hivatásszerűen műszaki fejlesztéssel foglalkozó dolgozók körébe sorolt önálló tervezőnek, amennyiben csak a termékek szerkezetének továbbfejlesztésével, illetőleg új termékek kialakításával van megbízva, nem tartozik munkaköri kötelességei közé a termékek gyártástechnológiájának kidolgozásával, vagy az üzemszervezéssel kapcsolatos műszaki megoldások javasolása, mint ahogy az üzemszervezés területén foglalkoztatott dolgozónak sem lehet munkaköri kötelessége a szerkesztéssel, vagy technológiával kapcsolatos megoldások kidolgozása. Ahol a műszaki fejlesztés szervezetén belül gyártmánycsoportok szerinti munkamegosztás van kialakítva, a dolgozó munkaköri kötelessége csak az őt foglal-

koztató üzemi, osztályi tevékenységi körébe terjedhet ki. Meghaladja a munkaköri kötelesség körét a postaszerv tevékenységét egyáltalán nem érintő termékek, technológiák, üzemszervezési megoldások kidolgozásával kapcsolatos javaslatok is.

A postán műszaki fejlesztéssel foglalkozóknak a postaforgalmi jellegű újítási javaslatok semmiképpen sem minősíthetők munkaköri kötelességnek.

A munkaköri feladatok teljesítéseként kidolgozott megoldások közül az újítással szemben támasztott egyéb követelményeknek megfelelő esetben, újításként elismertethető az olyan javaslatok, amelyek jelentős alkotói teljesítménynek minősülnek. Azt a fontos kérdést, hogy a munkakörrel kapcsolatos javaslatok jelentős alkotói teljesítménynek minősíthetők-e vagy sem, céljára a maga bonyolultságában, az összes ható tényezők együttes mérlegelése alapján vizsgálja. A vizsgálat során a gazdasági eredményen kívül mérlegelni kell, hogy a javasolt megoldás a postaszerv részére mennyire fontos problémát old meg, összhangban van-e a szerv fejlesztési irányával, milyen a műszaki színvonal, bonyolultsági fok, kidolgozottsága, a javaslattevőtől — beosztása és szakmai képzettsége alapján — milyen szintű megoldást lehet elvárni.

A javaslat akkor tekinthető jelentős alkotói teljesítménynek, ha kidolgozója a meglévő irodalmi és egyéb forrásokból merített ismereteken kívül, saját elgondolásait is felhasználja és a kidolgozott megoldás műszaki, gazdasági paramétereit a korábban ismert megoldásokhoz képest lényegesen jobb, hasznosításra révén a posta jelentős minőségi, illetőleg gazdasági előnyhöz jut.

A posta újítási feladatrendszerében kitűzött feladatok megoldására benyújtott újítási javaslatoknál a munkaköri kötelességet nem kell vizsgálni.

(I-gy-J.)

Egyperces interjú

Az olasz postás dolgozók szépszáma csoportja üdült Balatonalmádiban. Dr. Marini, az olasz postás lap szerkesztője így nyilatkozik:

— A Magyar Postások Szakszervezetével három éve alakítottuk ki az ilyen irányú kapcsolatokat is. Tehát nem csupán cseréldélről van szó, hanem egyre terebélyesedő kulturális életéről. Problémáink sokban hasonlóak, így számos esetben szakmai segítséget tudunk nyújtani egymásnak. Nálunk a szakszervezeti mozgalom természetesen más, mint Önöknél: mi a tökésekkel állunk szemben. Például igen keményen küzdünk az elburjánzott túlóráztatás ellen. Önöknél a munkaerőhiány a jellemző és ezért szükséges néhány helyen a túlóráztatás. Nálunk viszont százezeren tengődnek munkanélküli segélyből, s ezért másként jelentkezik e probléma. A legutóbbi nagy sztrájkunk lényege, célja, hogy jelentősebb létszámmel csökkentsék a posta vezetők az egyre növekvő munkaintenzitást. Az eredmény: 22 ezer új postás dolgozót vettek fel. Nem vagyunk elégedettek, még tovább harcolunk. Ez alkalomból üdvözlöm a magyar postás dolgozókat, — mondotta Dr. Marini lapszerkesztő.

Szakszervezeti Világkongresszus

A közelmúltban a SZOT Székház tanácstermében Timmer József, a SZOT titkára tájékoztatta a nemzetközi és a hazai sajtó képviselőit a VII. Szakszervezeti Világkongresszusról, amelyet Budapesten ez évben október 17–31-ig tartanak meg.

Elérkezett a VII. Szakszervezeti Világkongresszus előkészítésének közvetlen szakasza. A kongresszus megtartását Bukarestben az SZVSZ Végrehajtó Bizottsága határozta el. Mintegy öt és fél száz résztvevőt hívnak meg, ezen belül 348-an az SZVSZ tagszervezeteit, 171-en a baráti országok szakszervezeti szövetségeit, és 29-en a nemzetközi, kontinentális és regionális szakszervezeteket képviselik. A résztvevők összesen 124 ország 185 országos szakszervezetének dolgozóját, valamint 33 nemzetközi szervezetet képviselnek. A kongresszus napirendjén szerepel többek között az SZVSZ és a szakszervezetek szerepe, feladatai és felelőssége a dolgozók egységéért, a társadalmi haladásért, a szakszervezeti és demokratikus szabadságért, a békéért. Továbbá: a monopóliumok kizsákmányolása, az imperializmus gyarmatosítása és a neokolonializmus ellen vívott harc. Beszámolnak a vietnami helyzetről, e nagyszerű nép harcáról az amerikai agresszorok ellen és

megvitatják a béke helyreállításának kérdéseit. Felmerülnek a fejlődésben lévő országok szakszervezeteinek tennivalói és nem utolsósorban a technikai-tudományos haladás és a szakszervezeti mozgalmak kapcsolata is.

A beszámoló-dokumentum részletekbe menően elemzi a nemzetközi helyzetet, azon belül a szakszervezeti mozgalom helyét és szerepét, külön-külön kiemelve a fejlett kapitalista és a még fejlődő országokat, illetve a szocialista tábor országait. A kongresszus jelszavai: „Egység és szolidaritás a társadalmi haladásért, a szakszervezeti és demokratikus szabadságjogokért, a nemzeti függetlenségért és békéért”. „Amerikaiak ki Vietnamból! Vietnam a vietnamiaké!”.

A kongresszus programjában elsőként Pierre Gensous számol be a nemzetközi helyzetéről, majd Ibrahim Zakaria, az SZVSZ titkára elemzi a vietnami helyzetet. A munkabizottságok is számos kérdést vitatnak meg, kidolgozzák a perspektívákat. A kongresszus elején az SZVSZ Alapszabályainak felülvizsgálata és módosítása, az SZVSZ vezetőségének megválasztása is többek között. Felhívás jelent meg a világ valamennyi országának dolgozóihoz az egység és szolidaritás jegyében.

(b-s)

ÉLJEN AUGUSZTUS 20!

EMBERI KÖZELSÉGBEN

A Központi Vezetőség egyik határozata kimondja: vidéken és a fővárosban szakszervezeti napokat kell tartani, amelyeken az Elnökség tagjai közvetlenül tájékoztatják a dolgozókat az időszaki szakmai és szakszervezeti kérdésekről, az eredményekről és a problémákról. A cél: a lisan tanácskozták meg e szakszervezeti tisztségviselők tájékoztatása — s rajtuk keresztül a tagságé is — a Központi Vezetőség és az Elnökség munkájáról. Arról, hogy tulajdonképpen hol is tartunk szakszervezetünk VII. kongresszusa határozatának végrehajtásával, milyen problémák foglalkoztatják a postás dolgozókat, az egyes rétegeket, azok megoldása érdekében mit tettünk eddig, és mit akarunk tenni a jövőben? Továbbá: tájékoztatni a szervezett dolgozókat az új gazdaságirányítási rendszer postai tapasztalatairól, s arról is, milyen problémák megoldása foglalkoztatja a szakszervezet vezetőit, s kikérni a dolgozók véleményét egyes intézkedések megtétele előtt.

Miskolcon dr. Zsuffa Szabolcs, szakszervezetünk elnöke, Debrecenben Kóczián András alelnök, Szegeden Besenyei Miklós főtitkár, Pécsen B. József titkár, Sopronban Fatain János titkár, a Buvig Területi Bizottságnál Konez Sándor, az Elnökség tagja tájékoztatta a megjelenteket. A szép számban összegyűlt szakszervezeti aktivisták mindenütt hű képet kaptak a VIII. kongresszus határozatának végrehajtásáról, a posta 1968-as eredményeiről, továbbá szakszervezetünknek a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítása érdekében tett erőfeszítéseiről, a posta IV. ötéves

tervére vonatkozó elképzelésekről. Az előadók őszinte választ adtak a részben írásban, részben szóban feltett, a dolgozókat foglalkoztató kérdésekre. Eppen a kialakult közvetlen és baráti légkör tette lehetővé, hogy a szakszervezeti napokon nyíltan és reálisan tanácskozták meg e problémákat, nem rejtve véka alá a még fennálló nehézségeket sem. Bizonyára ennek az élő demokratizmusnak hatására, hogy a vidéki újságok is részletesen foglalkoztak ezekkel az eseményekkel. Egyszóval: a szakszervezeti napok elérték céljukat. Szakszervezetünk vezető tisztségviselői még közelebb kerültek a társadalmi aktivistákhoz, a dolgozó emberekhez. Joggal vették fel az igényt: rendezésük az ilyen találkozások. Erthető ez, hiszen ezeken a megbeszéléseken nem általános, hanem konkrét helyi problémák megvitatása és megoldása került színpadra. Észrevételek, hasznos javaslatok hangzottak el, amelyek megvalósulása rövidebb, vagy hosszabb időt vesz igénybe. Felvetődik a gondolat: ha ilyen népszerű és hasznosak a szakszervezeti napok, akkor szakszervezetünk központi szervei olyan nagyobb városokban — mindenekelőtt a megyei székhelyeken — ahol 3–4 alapszervezet is működik, szintén tarthatnak hasonló szakszervezeti napokat, természetesen a mondanivalót kiegészítve helyi jellegű kérdésekkel.

Összefoglalva a szakszervezeti napok hasznosak, s a következő lépés: ez év szeptemberében, októberében a budapesti központi szakszervezeti napok, aktívák ülések megtartására.

„Érett” lett a brigád vezetője

— Drukkol?
— Jaj, nagyon!

Arcán az izgalom vérpiros rózsái. Hogyisne: az érettségi eredménye nem közömbös. Különösen nem, ha az ember felnőtt asszonyként áll a kérdések elébe. S kétszeresen nem, ha odahaza a családon kívül egy népes közösség: 13 lány és asszony, s egy férfi — „Laci bácsi, a főpénztáros, brigádunk egyetlen férfitagja” — várja izgatottan, milyen jegeket szerzett a brigádvezető: Beke Vincéné, a postaforgalmi technikumban tett érettségijén.

— Édesanyám annakidején súlyosan megbetegedett — mondja a győri brigád éppen „érett” vezetője —, emiatt szó sem lehetett a továbbtanulásról. Tizenöt éves fejjel álltam munkába a postánál, így már régi postásnak számítottam. Most aztán rászántam magamat, elvégeztem a technikumot, leérettségiztem.

Azóta bizonyára megünnepelték Győrött, az 1. számú postahivatalban a frissen szerzett bizonyítványt, amely híven tanúskodik róla, hogy Beke Vincéné alaposan felkészült és jól megfelelt a cseppet sem könnyű kérdésekre.

— A szakmai tárgyaktól nem félttem, hiszen majd valamennyi fokát megjártam a ranglétrán. Hivatalkisegítőként kezdtem, de a postaszályon helyettesítettem már a pénztári tisztet is, most pedig gazdasági előadó lettem.

Tíz esztendeje ők voltak az elsők, akik Győr-Sopron megyében brigádot alakítottak. Heten, csupa lány, fiatalasszony. 1960 óta kilencszer nyerték el a „szocialista” címet. Az ifjúsági brigád felcseperedett. Rangban, tekintélyben — és persze korban is. No, meg létszámban: ma tizenöten vannak.

— Kifutó kollektíva a miénk! — lelkesedik az alig harminc éves Beke Vincéné. — Majdnem valamennyien „kiváló” dolgozók. Nem is tudnám hirtelen megmondani, hányan

szerettek arany, vagy ezüst jelvényt a Szakma ifjú mestere mozgalomban. És amikor nemrég „ki mit, tud?” vetélkedőt rendeztek nálunk, a szigorú soproni zsűri alig tudta eldönteni, ki legyen az első brigádunk tagjai közül, úgy fújtuk az egyik új szabályzat intézkedéseit, aminek a népszerűsítésére a kvíz-játékot rendeztük.

Legalább száz postás brigád közül — hozzávetőleg ennyi működik a megyében — az övéké mindig az első között található a ranglistán. Vajon miért?

Meglehet, azért, mert Beke

Vincéné valamennyi brigáddal egyenként megbeszéli, mit vállaljanak. Természetesen a hivatal feladataihoz illeszkednek a gazdasági természetű, egyéni tervek, de a kulturális vonatkozású vállalkások is.

— Úgy érzem, a kettő elválaszthatatlan egymástól — vélekedik. — Postán aligha állja meg a helyét, aki műveletlen, nem tart lépést a technikai haladással, s tájékozatlan a világ dolgaiban. Naponta több száz ügyféllel kerülünk kapcsolatba, jut idő néha — persze ritkán — egy kis eszmecsere. Mit szólnának kedves ügyfe-

leink — legtöbbször „törzsvendég” nálunk, az 1. számú postahivatalban —, ha például nem tudnánk velük két szót váltani a győri színház legújabb bemutatójáról, vagy egy vitatott filmről, könyvről?

De tudnak. Módszerük: a brigád egy-egy tagja „felkészül”, egy magyar íróból, vagyis rövid előadást tart műveiről, munkásságáról. Gyakran Ditrői Gyula hivatalvezető, vagy Gábor Gyuláné, a helyettese is részt vesz a „Curie-brigád” irodalmi foglalkozásain.

— Apróság, miért vették fel a Curie nevet?

— Csupa nőből áll a brigádunk, Papp Laci bácsi kivé-

telével. Úgy gondoltuk, Curie asszony, korunk egyik női ideálja, méltán lehet brigádunk névadója.

Művelt emberekhez méltón, a havi programból nem hiányzik a színház sem. Örömmel állapítja meg a brigádvezető, hogy hálá Opitzter Terikének, a brigád legfiatalabb tagjának — aki ugyan mostanában elkerült fölkük, de majdcsak pótolják — sokat jártak a múlt évadban Thália szerény győri hajlékába.

Ezek a színházi estek csakúgy, mint a közös kirándulások alaposan összekovácsolták a brigádot. Rendszeresen programba iktatnak ugyanis túrá-

kat is: Sopronnal, Budapesttel, a Bakony szépségeivel ismerkedtek, de az idegen nyáron újabb tájakra látogatnak el.

— Jó lehetőség egy-egy ilyen közös túra — teszi hozzá Beke Vincéné —, hogy még jobban megismerjük egymást, még közelebb kerüljenek a brigád tagjai egymáshoz. És ha úgy tekintünk meg egy-egy várost, hogy alaposan „feltérképezzük” a kulturális kincseket és a műemlékeket — mi mindig ilyen tervszerűen kirándulunk, — akkor bőségesen kamatozik az együttes megmozdulás olykor nem is csekély befektetése.

Kilenc esztendő alatt kilencszer nyerték el a megítélt „szocialista” címet. Minden évben sikerült nekik, ami másoknak kevésbé, vagy egyáltalán nem: valamennyi szempontnak, kívánalomnak, feltételnek eleget tenni. Ez vajon minek köszönhető a győri Curie-brigád?

Rövid gondolkodás után válaszol:

— Azt hiszem, azért kerülünk ki mindig győztesen a vetélkedésből, mert nálunk nemcsak jelszó, hanem mindennapos gyakorlat az egymás segítése, a kölcsönös támogatás.

Mindjárt példát is idéz:

— Képzeli, mennyi tanulás és álmatlan éjszaka előzte meg az én érettségimét. Aligha állhattam volna ma jó lelkiismerettel a bizottság elé, ha például a hivatalvezetés nem biztosítja számomra a szükséges szabadságot. De ez csak a segítség egyik módja. A másik legalább ennyire jöveszt, és semmiképpen nem kisebb fontosságú. Az tudniillik, hogy kollégáim, munkatársaim — aki csak tehet — segítségemre sietett. Ki ebben, ki abban. Az egyik helyettesített a munkahelyemen, ha éppen erre volt szükség. Ismerve állandó létszámproblémáinkat, ez már önmagában nagy és fontos segítségnek számít. Egy kolléganőm — „Koti”, ahogy mi becézzük — rendkívüli matematika-tehetség. Mondanom sem kell, hogy tanulmányi szabadságom idején minden szabad estéjét velem töltötte, együtt bíráztunk, ő igazított el nálam, számomra körülényesnek, érthetetlennek tűnő számtan problémáiban, ami akadt bizony jó egy-néhány. És így van ez munkánk valamennyi fázisában. Nálunk ismeretlen a másik cserbenhagyása, és magától értetődő, hogy egymást a napi teendőkhöz is állandóan szemmel tartjuk, hogy ha valaki éppen rászorul, ne maradjon segítség nélkül.

Meglehet, ebben rejlik erejük. Nagy, kitapinthatatlan kohéziós erő, amit szárazon és egyszerűen szocialista brigádként jelöl a könyvjel.

Gyapay Dénes

gem is behívtak két évre katonának. Gépkocsizóknál szolgáltam, s igen megkedveltem a vezetést. Mikor leszereltem, mint gyakorlott gépkocsivezetőnek több, meglehetősen jól fizetett állást kínáltak, de engem idehúzott a szívem. Szerettem ezt a kézbesítői munkakört, a szabad mozgást. Az is jó dolog, hogy itt az ember munka közben továbbképezheti magát. Bekapcsolódtam a SZIM-mozgalomba és nagy volt az öröm, amikor elnyertem a Szakma ifjú mestere aranyérmét. A Postaforgalmi Technikumban tanultam, most végeztem el a második évfolyamot. Sokan attól félnek, hogy a posta „elöregszik”, nem lesz elég utánpótlás. En bízom abban, ha az elkövetkező években anyagilag is sikerül megoldani a dolgozók számos problémáját, mindig lesznek olyanok, akik ezt nemcsak állásnak, de hivatásuknak is érzik.

Kárpáthy Gyula

KI MIÉRT SZERETI A POSTÁT?

A FIATAL KÉZBESÍTŐ

16 éves korában került a postához. Itt nőtt fel, a 70-es hivatal öreg falai között.

Magas, széles vállú. Rövidre nyírt, hátrafésült, kicsit hullámos sötétbarna haja; derűs, olyan figyelő, okos tekintetű a szempárja, kedves a mosolya: igen megnyerő külsejű, rokonszenves, modorú fiatalember Matics Benő, vagy ahogy kollégái, sőt főnökei is nevezik: „Béni”. Úgy mondják, nemcsak a munkahelyén szeretik, hanem odakint a területen is: a Lumumba utca, a Limanova tér, a Kövér Lajos utca, és az Angol utca lakói is.

Mi vonzotta a postához, hogy is került ide?

— Tulajdonképpen úgy is mondhatnám véletlenül — emlékezik vissza. — Vagyis véletlen volt, hogy az egyik nagybátyám postai, szolgálatvezető volt, és amikor úgy alakult, családilag, hogy a 8. általános után nem tudtam továbbtanulni, ő ajánlotta: próbáld ki szerencséd. Szerencsem volt, csakhamar rájöttem: tetszik nekem ez a munka. Talán 8-an, 10-en voltunk egyidős fiúk, akik akkor (1960-ban) egyszerre kerülünk ide, s s néhány hónap múlva csak hárman maradtunk.

— A többiek miért mentek el innen?

— A legtöbbször kereselte a fizetést, s a hangjában alig érezhetően, nem bántóan, inkább elnézően némi trónia csendül. — 880 forint volt akkor a fizetésünk. Ez bizony nem sok, de hát 8 általános után, minden szakképzettség és munkagyakorlat nélkül, 16-17 éves korban hogyan is lehetett volna több? Persze, aztán legtöbbször meg is bánta, s visszakérték magukat, mint a Kugler Pali, vagy a Tóth Kálmán.

Ez utóbbival már közös brigádban dolgozik Matics Benő; a két éve alakult Huszár Ernő brigádban, amely tavalyi munkája alapján elnyerte a szocialista címet. Ahogy elolvastam a brigádnaplóban felajánlásait, az eredmények kimutatását, kitűnik, hogy a Huszár brigád jól végzi munkáját. Az egyik felajánlása pontra külön kitérünk. „A tv-díjakat úgy szedjük be — így szól a felajánlás —, hogy a minden hó 10-én történt értékelés alapján a nyugtamaradvány egy főre jutó átlaga az 1 százalékot ne haladja meg.” Ugyanez vonatkozik a rádiódíjakra is.

— Ezzel kapcsolatban — mondja Matics — szeretném elmondani panaszunkat. Az

utóbbi időben, különösen a legutóbbi 2-3 évben egyre növekszik a bizony lelkiismeretesnek nem mondható rádió, tv-előfizetők száma. Ez alatt azt értem, hogy néha kétszer, háromszor is ki kell menni egy-egy ilyen előfizetőhöz a díjért és legtöbbször ezeknél előfordul, hogy még akkor sem fizetik be, sőt a főlészlítő levelek sem hatnak. Brigádunkban már többször felfigyeltünk az ilyen esetekre, javasolni kellene a szigorúbb bírságolást.

A Huszár brigád a 70-es hivatal egyik legjobb kollektívája, tagjainak fele fiatal. Nemcsak a hivatali munkából veszik ki a részüket, hanem a mozgalmi, a szakszervezeti és KISZ-munkából is. Matics a szakszervezeti bizottság tagja és a csomag-, távirat- és egyesített kézbesítői három alapszervezet a KISZ-vezetője. Ez utóbbi feladatköre egyáltalán nem könnyű, mert a különböző szolgálati idők miatt nehéz összehozni a fiatalokat. Ennek ellenére a KISZ-nek már jelentős szerepe van a fiatalok életében.

— A kézbesítői utánpótlást — mondja Matics — a fiatal-ság zömét a katonaságtól leszerelt, általában 21-23 éves fiatalok jelentik. Majdnem 3 évi postai szolgálat után en-

BAJOR NAGY ERNŐ:

TOMI POSTÁS-A TELEPÉN

muska csöndesre fogott szóval világosított föl: „Nagypapám csizós könyvében olvastam még annak idején, hogy a vereshajú postás hozta pénz megfiat.”

Zölkentsem ki ebből a reménységéből? Miért zölkentettem volna? A hozzá hasonló vénségesen öreg mamóknak tulajdonképpen minden új nyugdíjkezelés — szerencse. Vagyis, némi jóindulattal, van valami abban, amit a csizós könyv ígért.

...De félre a tréfalva. Gyimesi Tamás komolyabb postás annál, semmint hogy a labdakezelése, vagy a haja miatt váljék nevezetessé! Jómagam arra figyeltem föl egy napon, hogy a házban lakó Nagy Attila színművész azt mondta:

— Nem vetted észre? Ez a fiatalember olyan kellemes vidámsággal hozza a pénzt, a levelet, a meghívót, a rádiósajmlát, mintha azt mondaná: valami apró változással jöttem, legyen szerencséje vele.

Később már észrevettem. Nem lehet könnyű így végezni ezt a munkát. Mint utóbb megtudtam, kerekén 900 lakás kézbesítője. Nem kevesebb, mint 1060 családdal juttatja el a világ küldeményeit. Összesen 270 emelet van a körzetében. Számba venni is elég.

Amikor ennek az írásnak a gondolata megszületett bennem, különös dolgot kértem Tomitól. Azt: írja le egy héten keresztül minden este, mi történt vele aznap. E hevenyészett jegyzetek érdekes olvasmányok bizonyultak. Idézek belőlük néhány mondatot:

„Sajnos, a tv-díj szedése itt nagyon nehezen megy. A gondnokok ilyenkor a lakbért, a biztosítást, miegyebet szedik, nem veszik át a lakóktól a tv-díjat. Viszont a legtöbb tv-előfizető dolgozik nappal, így körülményes a velem való találkozásuk... Sajnos, ma sem

értem el jobb eredményt a tv-díjjal... Ma zúgolódás és veszekedés közepette számoltam el... Ma ünnep előtti jutalomosztás volt, utána jókedvűen mentünk ki a járatokra...”

Volt nap, amikor 36,20 kilós táskával indult újtára. Volt, amikor annyi volt táskájában a gyűszjelentés, hogy beleborzongott. A 370 nyugdíjas egy része vele közt, amit a nyugdíjintézzettel kívánna közölni, s az nem mindig kellemes közlés.

Mi az öröme?

Szereti a telepet. A házak modern vonalát. Játsszótereit, melyeken seregni gyermek zsi-bong reggeltől alkonyatig. A lakóknak új életet kezdő igyekezetét is szereti; a törekvést, hogy minél szebben rendezzék be az új lakást; a szóltan rivalizálást — „az én balkononon már virág nyílt”; a leleményt, ahogy némelyek parányi szobákat is ügyesen berendeznek hagyományos nagydarab bútorokkal!

És szítja a telep rongálói: a parkot letaposókat, a lépcsőházakat telefirókáló pasz-szióját, a liftek tönkretörőit. Ez utóbbiak személyes gondot is okoznak neki. Mert elhelyezték már a kapubejárat mellett a levél-szekrényeket, de a pénzt, ajánlott levelet úgy is fel kell vinnie a lakásba. És gyakran mondhatja önmagának biztatásul: „gyalog uram, ha lifted nincsen” — és nyomás föl a kilencedikikig.

Mégis büszke a körzetre. Igaz, olyan híres-ségek élnek a tenyérnyi darabján a fővárosnak, mint Portisch Lajos a sakkozó és Angy Csaba professzor, az állatok minden titkát tudója, Mahrer Emil tv-rendező és Erdélyi Tibor történettudós; Szabó Gyula színész és B. Nagy László, a bátorszávi művészeti kritikus.

Milyen hírek postása náluk?

Mit tagadjam! — vallatára fogtam erről. O pedig kópés-kedves mosollyal váltig mondogatta:

— Tudhatom én? Tudhatom én? Végül már ráfordultam: — Hát semmit sem tud? Kamaszosan belepirult a válaszába: — Mit tudhatok, mit mondhatok, ami... titok?

Ezen aztán megkönnyebült jókedvvel nevetettünk. (Hisz nekem is van postára bízott titkom, jó, ha jó sáfárai vannak az ilyesmi-nek.)

Rajzok: Lakos Lajos

Ki tudja miért, még kiszaladt számon a kérdés: — Egyáltalán dohányszik?

Tomí restelkedve mondta: — Az még nem megy.

...És ő ment. Leveleket vitt, szigorút, kellemeset, panaszost, szerelmeseket... csupa titkot.

MI A „MÁS, A TÖBB, A PLUSZ”?

Szocialista brigádvezetőkkel beszélgettünk: **Beke Vincéné** (Győr, 1. postahivatal), **Bíró Mózses** (Erzsébet Távbeszélő Üzem), **Balogh Viktor** (Posta Központi Üzem).

Nemrégiben zajlott le a szocialista brigádvezetők III. országos tanácskozása, ahol értékelték az eddig megtett utat, feltárták a nagyjelentőségű mozgalmat előrehaladása során jelentkező problémákat és körvonalazták a következő időszak tennivalóit.

Természetes, hogy egy beszélgetés a szocialista brigádok tevékenységéről, mindennapi életéről, e brigádokba tömörült emberek fejlődéséről, rendkívül szerteágazó, és ha úgy tetszik, nehezen megfogható és kifejezhető árnyalatokat tartalmaz. A mozgalom lényege ugyanis elsősorban nem a felszíni látványosság, tartalmi meghatározója, kizár mindenféle „kirakat”-jellegű, elutasítja magától az olcsó, reklámozott népszerűséget, a begombolkozó „felülállást” és a kivételekre törekvést.

A mozgalom lényege éppen abban rejlik, hogy szinte minden látványosság nélkül olyan viszonyokat és viszonylatokat teremtsen az emberek között, az emberek és a munka között, amelyek ereje-értéke aligha mindig nyilvánvaló, kézzelfogható és kifejezhető. A szocialista brigádokban dolgozó emberek fejlődése, változása, alakulása a módszeresség útján halad, hogy úgy mondjuk: lassú mennyiségi változások átcsapása egy idő után a minőségbe. Vagy egyszerűbben szólva: a közös, egymást segítő tevékenység egyszerű mozzanataiból formálódik új viszony az emberek között, az emberek és a munka között, amelyek ereje-értéke aligha mindig nyilvánvaló, kézzelfogható és kifejezhető. A szocialista brigádokban dolgozó emberek fejlődése, változása, alakulása a módszeresség útján halad, hogy úgy mondjuk: lassú mennyiségi változások átcsapása egy idő után a minőségbe. Vagy egyszerűbben szólva: a közös, egymást segítő tevékenység egyszerű mozzanataiból formálódik új viszony az emberek között, az emberek és a munka között, amelyek ereje-értéke aligha mindig nyilvánvaló, kézzelfogható és kifejezhető.

népi ülnök, és közönségszervező is —, nyilvánvaló, hogy a brigád minden tagjára a társadalmi feladatokon túl is, állandóan plusz feladatok hárulnak. Nemcsak társaik helyett dolgoznak gyakran, hanem közvetve az egész üzem közönségéért azzal, hogy lehetővé teszik a társadalmi munkák elvégzését oly módon, hogy sem a termelés, sem a társadalmi munkát végző, sem pedig az egész brigád ne szenvedjen kárt. Ilyen helyzet és az ehhez szükséges légkör nyilvánvalóan csak egy új szemléletű, szocialista közösségben jöhet létre.

Az összetartó erő, az egymást segítő készség persze nemcsak ilyen, ha úgy tetszik: nagy ügyek érdekében érvényesül. Beke Vincéné például éppen arra világított rá, hogy az úgynevezett szűrtke hétköznapi egyszerű, látszólag jelentéktelennek tűnő problémáinak megoldásában is milyen belső tartalékokat szabadít fel a szocialista brigád. Saját példája: technikai érettségijére csak társai közvetett, munkabeli, emellett közvetlen, tanulási segítséggel készülhetett jól fel. Nemcsak a munkában egymásra támaszkodnak és segítik egymást, hanem a hivatalon kívül is. Mindennapos, hogy ha szükséges — viszik-hozzák egymás gyermekeit, s ha valakinek a körülményei úgy kívánják, megváltoztatják a beosztást,

pótoltják, helyettesítik egymást.

A mennyiségi és minőségi színvonal tartása és fejlesztése a termelésben is csak szoros, egymást segítő, kiegészítő, egyenletes ütemű és begyakorolt tevékenységgel lehetséges. Balogh Viktor 11 tagú brigádjának például második éve mintegy 16—18 ezer forint értékű munka szerepel a havi felajánlásában. Ez igen jelentékeny tétel, különösen, ha számba vesszük, hogy például a hibaelhárítás nagyon is viszonylagos munka, amelynek jelentősége nem oly szűkített, mint mondjuk egy új berendezés létesítése.

Nagyon érdekesen fejtegette Bíró Mózses, hogy lehetséges egyik-másik munkabrigádban kiugróbb, nagyobb teljesítmény elérése is, mint valamelyik szocialista brigádban. Nem ez dönti el egyedül a dolgozó lényegét, nem ez az egyetlen értékmérő, a „más, több, a plusz” kifejezője. Hanem az a szocialista társulásban rejlő és abból táplálkozó többlet, ami az emberek gondolkodásában, jellemében, formálódásában napról napra előremozdulva kialakul.

A felszín alatt lassan és szinte észrevétlenül gyűlnek össze, halmozódnak fel azok a belső erők, amelyek végül is látható, mindinkább szembe-tűnő, és végül is kiemelkedő gondolkodás és magatartás formákat hoznak létre. Olyanokat, mint az önkifejlesztés

törekvése, a tanulási, művelődési vágy és akarata, és mindezek kezzel fogható eredménye, a magasabb szakképzettség és látókör, a műveltség, a politikai hozzáállás fejlődése. Nem véletlen, hogy például Beke Vincéné 15 tagú brigádjából 10-en érettségizettek, ketten pedig elvégezték a felsőfokú postaforgalmi tanfolyamot, a többiek segédtiszt tanfolyamot végeztek. Bíró Mózses brigádjában, ahogy mondja: „a lépéstartás érdekében” állandó a továbbképzés, a szaktanfolyamok sorozata. A Balogh Viktor brigádjában töltött idő alatt ötven végeztek be tanulmányukat (4 technikum, 1 érettségi), rendszeresen részt vesznek a politikai, szakszervezeti oktatásban, házitanfolyamokon biztosítják a továbbképzést, vagy azt, hogy hárman a műszaki könyvtár rendszeres látogatói.

A felelősségtudat, a postai szolgálat minél kedvezőbb elvégzése tükröződik abban, hogy például Beke Vincéné brigádjában éberem nyomon követ minden változást a szabályzatokban, és mindenre kiterjedően tanulmányozza az új szabályzatokat. A Postaügyi Értesítő minden számát azonnal tízesen átnézik, kéthetenként szakoktatást tartanak, ahol figyelmük kiterjed az úgynevezett ritka esetekre is, nehogy egy-egy ilyen kérdés előtt állva megtorpanjanak. Jellemző egy ilyen szocialista brigád felkészültségére, hogy a szabályzatokból tartott „ki mit tud” vetélkedőjükön a zsűri nem tudott sorrendet megállapítani, mert a résztvevők egyenlő értékű válaszokat adtak.

A sokrétű és szerteágazó témakört felölelő beszélgetésből ezúttal csak néhány, úgy hiszünk nagyon is jellemző részletet, töredéket, gondolatot ragadtunk ki, a már ismert és gyakran tárgyalt általános elvi módszerek helyett, a három szocialista brigádvezető szavaiból azokat a mozzanatokat, amelyek a munka mozaikjellegét, sokféle összetevőjét, végső fokon: formáló erejét legmeghatározóbban kifejezik.

(V. I.)

Tanácskoztak a példamutatók

A szocialista brigádvezetők hivatali, üzemi tanácskozásait minden gazdálkodó postaszervezelnél megtartották. Sok felszólaló az elért eredmények, a jó munkamódszerek ismertetése mellett feltárta a hibákat, a nehézségeket, a fejlődést gátló okokat. Például ilyeneket:

— A vezetők ne csak akkor kérjenek segítséget a brigádoktól, amikor baj van, hanem akkor is törődjenek a dolgozók személyes érdekeivel, jogai védelmével, amikor viszonylag rendben mennek a dolgok.

— Nézzék a dolgozók szemszögéből is a versenymozgalmat, az érdekeltésség és az ösztönzés oldaláról; az emberi vonatkozásáról se feledkezzenek meg!

— A mozgalom nagymértékben a résztvevők öntudatából fakadó tenniakarára épül, és csak másodsorban az anyagi érdekeltiségre.

— Előfordult, hogy a jó munkát végző és kiemelkedő eredményt elérő szocialista brigádtagok kevesebb jutalmat kaptak, mint akik kevésbé jól dolgoztak. Itt a vezetők arra hivatkoztak, hogy a nagyobb anyagi elismeréssel azokat akarják ösztönözni, akik még nem olyan öntudatosak, mint a szocialista brigádtagok.

— Egyöntetű vélemény volt: helyes és kell a hibákkal is foglalkozni, mert ha csak a jót és szépet mondánál el a mozgalomról, ez nem vinné előbbre az ügyet, becsapnák önmagukat.

— Szóltak azokról a vezetők is, akik nem segítik a dolgozók kezdeményezéseit, a szocialista munkaversenyt.

Az elhangzottak alapján egységesen kialakult a közös vélemény: évente legalább egyszer szükséges a szocialista brigádok képviselőivel való eszmecsere. A végrehajtó szervek vezetői most már ne csak a munkát szabják meg, hanem a gazdasági döntések előtt kérjék ki a brigádvezetők és a kollektívák dolgozóinak véleményét, javaslatát. A végrehajtás közös módszerének kialakításába, meghatározásába is vonják be őket. A rendszeres véleménycsere könnyíti a vezetők munkáját, segíti a szocialista brigádokat, s előbbre viszi a munkát. A munkaversennyel való fokozottabb törődést bizonyítja, hogy 1969. január 1-től a Debreceni Postaigazgatóságon is önálló elbádo foglalkozik a versenyszervező, elemző és értékelő munkával.

A szakvezetők és a szakszervezeti tisztségviselők érvényesítik a szocialista elosztás elvét: aki többet, jobban és lelkiismeretesen dolgozik, az megérdemli, hogy többet kapjon. A Budapest-vidéki Postaigazgatóság dolgozóinak 35 százaléka vesz részt a munkaversenyben: a kiváló dolgozó kitüntetések több mint 50 százalékát szocialista kollektívákban dolgozók, brigádtagok kapták. A szocialista brigádmozgalom fejlesztésének fontos feltétele az erkölcsi és anyagi elismerés rendszerének javítása. Az év végéig a SZOT, a KISZ Központi Bizottságával közösen — a szocialista brigádoktól folytatott előzetes megbeszélések alapján — elkészíti a szocialista brigádok kitüntetésének módosítására vonatkozó javaslatot.

A szocialista brigádmozgalom nem a kiválasztottak vagy kiválóak mozgalma, hanem széles körű társadalmi összefogás annak érdekében, hogy a kiválóbbak a tanuláson, magatartáson, a jó példamutatáson keresztül tanítsák a gyengébbeket.

A brigádok szükség szerint fogadjanak be új dolgozókat is a közösségbe és neveljék őket.

Tamás Gy. János

Modulátor

Alkalmanként foglalkozunk egy-egy igazgatósági, üzemi hivatallal, elsőként a Modulátorral, amely a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság híradóinak háromszor megjelenő híradója. Szerkeszti: a szakszervezeti tanács közgazdasági munkabizottsága.

A külsőre igen tetszetős lap tartalmaz cikkei igen izéles fotókkal tarkítottak. Miről írunk a Modulátorban? Műszaki fejlesztés: „Tanulmányúton a Szovjetunióban”. „Hogyan ál-

lunk a színes televízióval?”, „Kilátás a tv-toronyból”. Munkaverseny: „A központi szakmai és politikai vetélkedők tapasztalatai”.

Véleményünk szerint nemcsak a változatosság érdemel elismerést, hanem a tartalom is. Az írások közérthetők, minden egyes téma az igazgatóság vagy a végrehajtó szervek életéből mutat be egy-egy epizódot, vet fel problémát, vagy tárgyal meg közérdekű dolgokat. (S. I.)

KIVÁLÓ ÚJÍTÓ

A kiváló újítók portré-sorozatában ezúttal a HTI dunaiújvárosi üzeméből Fábos Attila posta m. főtiszt szavainak adunk helyet:

Első újítási javaslatomat talán 15 éve adtam be. Azóta is több problémára kerestem választ, általában a feladatért pontokra.

Több javaslatom azért utasították el, mert nem volt rá beruházási hitel, holott néhány hónappal előbb az újítási feladatértben szerepelt. Erthető, hogy az ilyen jelenség sokszor kedvet szegi az embernek, nem is szólva a hiábavaló munkáról. Természetes az is, hogy egy javaslat elfogadása, bevezetése, annak látható haszna, is fontos az embernek.

Mintegy 10 éve kezdtem fejtegetni egy feladatértvet. A távközlési hálózat üzembiztonságát segíti, ha a vonalfelügyeletre be-nem-futó távbeszélő és táviró áramkörök mérésével történő hibabekövetés és preventív mérés lehetővé tesszük. Ugyanez a helyzet a kábelekre csatlakozó légvezetékkel is. Csak

úgy lehet őket mérni, vizsgálni, ha a vonalfelügyelő kimegy a helyszínre. Ez sok munkaórát von el a hálózattartásban dolgozóktól és sok-sok kilométert kell megtenniük csak azért, hogy beadják a vonalat a felügyeletre és ezzel lehetővé tegyék a mérést. Ezt a munkát azonban el kellett végezni, mert a községek sok ezernyi lakosságának és a néprajzon millióinak biztonságát a távközlés is szolgálja. Kiszámították, hogy évente milliókat lehet megtakarítani és a hibaelhárítást meggyorsítani a munka automatizálásával. A téma újítási feladatú lett.

Amíg az újítás kivitelezése megtörtént — a javaslatot legalább háromszor elutasították. Természetesen ekközben a híradástechnika is fejlődött. Az ügyiratcsomó gyarapodott, a fejlődésnek megfelelően az újat, a korszerűt mindig bele kellett tervezni. Végül 1968-ban megvalósult.

Társként részt vettem egy munkavédelmi jellegű újításban is. A budapesti belvárosi távbeszélő központban az egyik munkahelyen 600 jelzőlámpa és a csúcsforgalomban. A lámpácskák nagy melegsugárzását a kezelőnek nem bírták. Több javaslat után végül is mi azt a megoldást találtuk: az égőket hidegfénnyű, úgynevezett glimmlámpákra cseréljük ki. A sok kísérlet, probléma után, végül már el sem akartuk hinni, hogy a megoldás tökéletes.

(vi)

PÓTOLHATATLAN FEJLESZTŐERŐ

A termelési tanácskozások a munka állandó javításának, fejlesztésének, a szociális, egészségügyi és munkavédelmi körülmények javításának, a dolgozók közvetlen részvételének, az ügyek intézésének, tehát az üzemi demokráciának is legfontosabb fórumai. Nyilvánvaló, hogy a termelési értekezletnek ez a kiemelkedő szerepe csak akkor valósulhat meg, ha a dolgozók saját tapasztalataik alapján meggyőződnek arról, hogy szavaik, elgondolásaik, észrevételeik akár a munka, akár a körülmények megjavítása érdekében, kemény talajra hullanak, komolyan veszik azokat, s mindent megtesznek a továbblépés, a megoldás érdekében.

Kielégítő, érdemi választ

Tulajdonképpen leegyszerűsítve a kérdést arról van szó, hogy a dolgozók, minden észrevételükre kielégítő, meggyőző érdemi választ várnak. Ez azt is jelenti természetesen, hogy nyílt választ kell adnia a vezetőknek a még megvalósíthatatlan javaslatokra, meg kell mondania, ha egy-egy probléma megoldása meghaladja a helyi erőket, vagy ha a legjobb szándék ellenére is helytelen irányú, tartalmaz észrevétel hangzik el. Ahol jól, a dolog lényegét megértve szervezik és bonyolítják le a termelési tanácskozásokat, ott minden kérdés felszínre kerül, a nyílt légkörben minden tisztázódhat, és ez felbecsülhetetlen fontosságú az emberek hangulata, a dolgozók és a vezetők kapcsolata szempontjából is.

A Posta Központi Kábelüzem területén vizsgáltuk: milyen kérdések vetődnek fel a termelési tanácskozásokon és hogyan reagálnak ezekre a

szakmai és a szakszervezeti vezetők. Mindenekelőtt kitérünk, hogy a dolgozók bátran felhasználják a fórumot arra, hogy minden őket foglalkoztató kérdést feltárjanak, akár a munkáról, akár pedig a legszemélyesebb kívánságokról van is szó.

Néhány jellemző felszólalást és a válaszokat ismertettük ezúttal, hogy a termelési tanácskozások rendkívüli hatékonyságára rámutathassunk. A VI. számú főépítésvezetőség (Budapest) termelési tanácskozásán több, így **Szegedi Imre**, **Hollósy Károly**, **Király Kálmán**, a gépkocsik rossz állapotát kifogásolták. Szóvá tették, hogy a Jármutelep nem mindig biztosítja az igényeknek megfelelő gépkocsikat. Gyakori a javítás, és nem gondoskodnak megfelelő pótlásról. Például a „sajtós” busz helyett, amivel kb 15 főt szállítanak, ponyvás, platós kocsit kapnak. Gyakori az is, hogy a cserekecs néhány lefutott kilométer után elromlik és ismét cserélni kell.

Amit lehet és amit nem

A válasz nyíltan feltárta a dolgozók előtt a nehéz helyzetet: az állandó gondot okozó problémát saját erőből nem tudják megoldani. Csúbn a gépkocsik megfelelő átcsoportosításával próbálnak enyhíteni a bajokon. A súlyos helyzetet jellemzi, hogy például az egyik javításra küldött gépkocsival kapcsolatban közölték a szerelők: „... ha még egyszer idehozzák — leszedtjük a rendszert!” Az illetékesekhez ez ügyben már az idén is több ügyiratot küldtek.

Ugyancsak a VI. számú főépítésvezetőség egyik (biatorbágyi) termelési tanácskozásán

Czapó István kérte, hogy a szakszervezet intézze el: a nyugdíjasok is megkaphassák a feljáró utazásra jogosító MÁV igazolványt. A válasz nem került meg a kérdést: a MÁV arcképes igazolvány felhasználásával és kiadásával foglalkozó rendelet országos mérvű, a posta keretein belül ez nem módosítható.

Kényes kérdés — nyílt válasz

Rendkívül érdekes kérdést feszegetett a 3. sz. főépítésvezetőség termelési tanácskozásán **Molnár Áron** és **Csordás Lajos**. A vállalatnál dolgozó termelőszoftveket emberek a darabterben jobban fizetett feladatok végzik. A vállalat saját dolgozóit a kevésbé fizetett szakmunkákat látják el. Továbbá: a termelőszoftveketeknél kötelezőbb a munkaidő és az ott dolgozóknak — a szociális ellátás elhagyása mellett — magasabb bért is fizetnek. Már többször előfordult, hogy a vállalat dolgozóit eltávolították. Így érthető az is, hogy a dolgozók egymáshoz való viszonya, sajnos, feszültté válik, a kábelmunkások körében az elégedetlenség üti fel a fejét.

A főépítésvezetőség képviselője válaszában rámutatott: a nagy munkaerőhiány következtében a kényes helyzetben, a természeti akadályok miatt géppel teljesíthetetlen földmunkákra kénytelenek termelőszoftveket dolgozókat is alkalmazni. A Kábelüzem is csak ezen az úton — hasonlóan más, munkaerőhiánnyal küzdő ipari vállalatokhoz — tudta növekvő feladatait ellátni. Mivel a Kábelüzem nem teljes egységre van felosztva, a dolgozóknak, az általuk végzett munka, ha bizonyos falkig ká-

ros is volt a vállalat saját dolgozóinak keresetére —, a nyereségképzésben végsőfokig, ez a dolgozók részére is megtérül. Egyébként a várható új kormányrendeletek alapján, a Kábelüzem vezetőiben kellő megfontolás után az a vélemény alakult ki, kéri az érvényben levő szerződések végrehajtását szeptember 1-ig, azután pedig nincs szándékukban és módjukban sem a termelőszoftveket dolgozó munkájának igénybevétele. Nyilvánvaló, hogy az üzemmre, és minden dolgozója az a feladat hárul, hogy a munkakerőkiegészít, a teljesítmény-csökkenést, a létszám növelésével is pótolják.

A munkát gátló kábelhiányt kifogásolta felszólalásában **Sárközi Imre** és **Konrátszti Lajos**. Az anyagihiány miatt többszöri átszervezés szükséges és ennek következtében a törvényszerű és megszabott módszereket kénytelenek megváltoztatni, felborul az ütemterv, a gépek állása miatt csökken a teljesítmény, és ezzel együtt a kereset is. A főépítésvezetőség a jogos panasz orvosolása érdekében, hogy a késedelmesen gyártott kábelek mielőbb a helyszínre érkezzenek, vállalta: a kábelek szállítást a vasút helyett, noha költségesebb, gépkocsin oldja meg. Sajnos, azonban az is tény, hogy a II. negyedévre szükséges kábel jelentős részét csak a III. negyedévben tudják biztosítani.

A néhány kiragadott példa jellemzően tükrözi a termelési tanácskozásokban rejlő pótolhatatlan fejlesztő erőt. Mindezekből a tartalom leglényegesebbét: nélkülözhetetlen a dolgozók és a vezetők mindennapi együttműködése.

(v. I.)

Javulnak az állapotok a Verseny utcában

A Budapest 70., 72., 78. számú postahivatalokban a legnagyobb erőfeszítéssel csak nehezen bírkóznak meg az állandóan növekvő forgalommal. Az elavult épületek, a korszerűtlen berendezések már régen megérették a lebontásra, illetve a kicserélődésre. A körülményeket nehezíti, hogy a dolgozók szociális ellátottsága is minimális.

A minden igényt kielégítő munkahelyre és ellátottságra még egy kicsit várni kell. A mintegy 800 millió forintba kerülő postakombinát építési munkálatainak elkezdése 1976-ban, befejezése pedig 1980-82-ben várható.

Milyen intézkedésekkel könnyítik addig is a nehéz fizikai munkát, gyorsítják a postaforgalmat? — erről beszélgetünk Sídó Jánossal és Király Alberttel, a Vezérigazgatóság fejlesztési szakosztályának főelőadóival.

— A végleges megoldást jelentő postakombinát elkészültéig nem várhatunk. A svóban levő hivatalok munkájának könnyítése, a jelenlegi lehetetlen szociális ellátottság javítása addig is halaszthatatlan feladat — mondják informátoraink. — Ezért a következő években mintegy 30-35 millió forintot fordítunk a három hivatal korszerűsítésére.

Ennek keretében a 70. számú hivatalban még az idén egyszerű szállítószalagos csomagszétosztót helyeznek üzembe. Ez lényegesen nem változtat a korábbi technológiai folyamaton, de a csomag-szétosztásnál mérséklő a nehéz fizikai munkát. Jövőre a padlástéren 800 személyes korszerűtlen felszerelt öltözőt és mosdót alakítanak ki, a jelenleg szétszórtan elhelyezkedő, elavult, körülbelül 400 személy befogadására alkalmas öltözők helyett.

1971-72-ben automatikus vezérlésű billenőtárcsás megoldású csomagszétosztó gépet helyeznek üzembe, mely egy ütemben 84 irányban lehetővé teszi a csomagok kézbesítőjára, illetve kerületre történő szétosztását. A berendezés végleges átadását 1972. októberére ígéri az Intramas.

Ugyanitt süllyesztett vonszoló pályatestet is építenek, mely megkönnyíti a peronkocsik mozgását.

— A jelenlegi udvaron L-alakú 5 emeletes épület készül, melyet a postakombinát első létesítményének szánunk. A vázlattervek már elkészültek, a kiviteli tervet jövőre fejezik be. Most kivitelezés vállalatot keresünk. Szeretnénk, ha a létesítmény 1972-73-ra elkészülne — folytatják.

Miként hasznosítják az új 5 emeletes munkahelyet?

— A 78-as hivatalt előreláthatóan 1975-76-ban lebontják. A hivatal dogozói átmenetileg a 70-es számú hivatal épületében, illetve az új létesítményben kapnak helyet, az L-alakú épület földszintjén modern posta, közönségvárakozó, letéti és csomagraktár, illetve fedett rakodótér található majd. Az első emeleten a pénzloszótér helyekedek el. A második és a harmadik emeleten a 78. számú hivatal külföldi csomagjainak feldolgozása történik. A negyedik és az ötödik emeleten a budapesti és a vidéki színes lapok kezelése folyik majd.

Milyenek a 72-es számú hivatal kilátásai?

— A kombinát felépülése után a MÁV lebontja az épületet, s helyén bővíti, korszerűsíti a Keleti-pályaudvart — válaszolnak kérdésünkre. — A feldolgozás technológiájának tökéletesítése, a nehéz fizikai munka könnyítése, azonban itt sem halasztható. A gépesítéshez szükséges területet az épület igen magas földszintje légtérének felezésével növeljük. A mintegy 6 millióba kerülő korszerűsítés várhatóan 1973-ra fejeződik be.

Vázlatosan érintve körülbelül ennyi várható a főváros három legkritikusabb postahivatala munkájának könnyítése, tevékenységének zavartalanabb vétele érdekében. S csak helyeselni lehet, hogy a vezérigazgatóság még a postakombinát elkészülte előtt — a lehetőségekhez képest — szembenőn igyekszik javítani a jelenlegi körülményeken, s nem fukarkodik az elköltenő

milliókkal. Az intézkedés meggyezik szakszervezetünk központi vezetőségének álláspontjával. Nincs igazuk azoknak, akik esetleg úgy vélik, hogy a több száz millió forintba kerülő postakombinát elkészülte előtt felesleges kiadás a régi elhelyezési hivatal toldozása-foltozása.

— A felújításra, korszerűsítésre költött 30-35 millió forint nem elfecsérelt pénz. A költségek a feldolgozás korszerűsítése és jobb technológiája folytán a kombinát felépítéséig teljes egészében megtérülne — mondja befejezésül Sídó János és Király Albert. — De ezen túlmenően indokoltá teszi a felújítást és a korszerűsítést, hogy a 70., 72. és 78. számú hivatalokban a jelenlegi munkakörülmények és a szociális ellátottság színvonala messze elmarad a követelményektől, hosszabb távon tarthatatlan.

Macsári Károly

ÉRDEKTELENSÉG!

A Felsőfokú Távközlési Technikumban a felvételi bizottság döntött a felvételekről. Mire e sorok megjelennek, a jelentkezettek már megkapják az írásbeli értesítést.

A felvételi bizottságnak — levelező tagozaton — nem volt sok dolga a döntést megelőző vitában, mert minden egyes jelentkezőt, aki a felvételi vizsgát sikerrel letette, felvették. Aki sikerrel tette le! 10 postai középservtől 58-an jelentkeztek, s közülük több mint 55 százalék nem felelt meg a felvételi vizsgán, annak ellenére, hogy a szükséges előkészítési lehetőségek biztosítva voltak. Az ok kettős: vagy a jelentkezők nem tanultak, vagy a küldő szerv nem biztosította számukra a tanulási lehetőséget. Bármilyen is az ok, első sorban a postaszervek vezetői a felelősek a hibáért, mert már a jelentkezők kiválasztásánál kellett volna ügyelniük arra, hogy megfelelőek legyenek a jelöltek. Ismerték a postánál a műszaki munkakörök betöltésének a problémái. A Pécsi Postaigazgatóságtól mégcsak jelentkező sem volt, pedig területükön folyamatosan van már az új crossbar-főközpont építése. Vajon biztosítva lesz-e a modern főközpont üzemeltetése, megfelelő személyzet nélkül? Érdemes odafigyelni!

EGY NAP AZ SZB-N

A Mozgóposta Főnökségén, ismertebb nevén, a Budapest 78-as hivatalban 766-an dolgoznak. Mit tesz a szakszervezet értük? Ezt kerestük egy júliusi hétköznapon.

DR. KOVÁCS LASZLÓNÉ, az szb titkárát, gazdasági munkájában találjuk. Helyettesként végzi a funkciót — 1 éve. Aztán, amikor átmegyünk a szakszervezet szobájába, a 28 éve postánál dolgozó, precíz csoportvezetőből az egész hivatal ügyét ismerő és gondjain tépelődő tisztségviselő lett. Látogatásunk délutánján megbeszélésre készült az igazgatószoba, ahol a hivatal szociális ellátottságának kérdéséről, a hivatal rekonstrukciójáról tanácskoznak. Nem kis felelősség állást foglalni e kérdésben, amely több tízmillió forintot jelent, és sok postás dolgozó munkakörülményeit, hosszabb időre rendezti. Kopogtattak az ajtón. Idősebb takarító néni jött problémájával. Ő neveli unokáját

egyedül, mintha gyermeke lenne, mégis, amikor most be-teg a pici és ő otthon marad apólsára, nem kapja meg az időre a táppénzt, ami egyébként az anyákat megilleti. Sajnos, a rendelkezések a nagymamákra nem terjednek ki, Kovács szaktársnő megígért; tárgyal a téma szakembereivel, s ha nem lehet a táppénzt kiutalni, akkor szakszervezeti segílyt adnak.

SZÜCS JÓZSEFFEL, az szb oktatási és bérfelelőssel folytatjuk a beszélgetést. Utóbbi funkciójával kapcsolatban jelenleg kevesebb az elfoglaltsága. Tavaly erős bérfelelő volt náluk, idén jóval szerényebb lesz. Jelentős bértöbblet jelent viszont a biztosított üzemi jutalom, aminek összege 100-180 forint havonta. Ezt a hiányzó emberek beralapjából kapják — ugyanis legalább félszáz munkatárssal kevesebb van, mint a tervezett hivatali létszám.

Szücs Józseffel elmerengtünk a postai munkaerő-vándorlás okain, ő a hivatali fegyelmével és a külső emberek szabadságával magyarázta, de egyetértettünk abban, hogy a gyárakhoz hasonló szabad szombat hiánya, a 20-25 éve a postánál dolgozó és egy frissen bekerült ügyes csomagosztályozó bérése közötti egyenlőség bizony nem alkalmas a törzsgárda kialakítására, megtartására.

Szívesen beszél az oktatás sikereiről. A múlt oktatási évben 230-an jelentkeztek politikai oktatásra és ebből 203-an végezték el a tanfolyamot. Politizáltak, állást foglaltak az aktuális nemzetközi és hazai eseményekben. Most írja az oktatási felelős az össze-foglalót, s már az új évszót készíti elő. Az 1969-70-es tanulmányi esztendőben is lesz TIT-elődassorozat, témája hazánk természeti kincsei, különös tekintettel az olajra és földgázra. Nem kell, előadásokat rendeznek. Lesz még ebben az évben bál, meg nyugdíjas találkozók is.

...Egy hétköznapon jár-tunk a szakszervezeti bizottságon. Nem történt semmi különös. Úgy dolgoztak a bizottság tagjai, mint minden igaz postásnak. Őket tanítja nap. Minden nap a közössé-lelkedéssel. Az elmúlt év-

ben irányító, szétosztó vizsgára készítette elő őket, az ősszel, pedig járatkísérő tanfolyam indul.

Kik dolgoznak még társaikkal a 78-as szb-nél? A munkavédelmi felelőst nem találjuk, mert ellenőrzésen volt. Elbeszélgettünk viszont SZAMOS JÓZSEFFEL, az üdülési felelőssel. Gondol-tam, ő már túl van a nagy munkán, az üdülőjegyeket el-osztották, nincs sok problémája. Szó se róla! Igaz, a nyári beutalók elkelték, de az igény nem szűnt meg. Tartja a kapcsolatot más hivatalokkal, a szakszervezeti központtal, s ha valahol le-mondanak egy-kettőről, ő menten „lecsap”. Sajnos, több az igénylő, mint a beutaló, és különösen kifogásolja, hogy Hévízen olyan kevés postás üdül, pedig náluk az izületi bántalmak munkaártalomból adódnak.

Nagyszerű kezdeményezéssel találkoztam a Mozgóposta Főnökségén. VARGA FRIGYESNÉ, az szb. kulturális felelőse, a szántódi tábortáborba viszi 60-80 kollégáját. Nehány éve szánták el magukat erre a nyaralásra, ami remekül be is vált. A résztvevőknek a napi ellátás 28 forintba kerül, amit a szakszervezet személyenként 10 forinttal megtold. Vargáné a táborvezető és gazdasági felelős, de van önkéntes szakács is — remek kosztot készít. A strandoláson kívül sportolnak, kirándulnak — több tucat családnak biztosítanak így sikeres nyaralást, olyanoknak, akik esetleg otthon gubbasztának üdülői beutaló hiányában.

Az aktív kultúrfelelős már készíti az őszi terveket is. Kétnapos kirándulást szerveznek, amelynek végcélja Kőszeg, s e városról, valamint a közeeső nevezetesebb helyekről az út alatti vetélkedő-olajra és földgázra. Nem kell, előadásokat rendeznek. Lesz még ebben az évben bál, meg nyugdíjas találkozók is.

...Egy hétköznapon jár-tunk a szakszervezeti bizottságon. Nem történt semmi különös. Úgy dolgoztak a bizottság tagjai, mint minden igaz postásnak. Őket tanítja nap. Minden nap a közössé-lelkedéssel. Az elmúlt év-

A kerekasztalbeszélgetésben részt vettek: Szarvas Sándor, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság vezetője és Egyed Ernő, a HTI Szakszervezeti Tanácsának titkára; Holló László, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság h-vezetője és Csapó Zoltán, a TIG Szakszervezeti Tanácsának társadalmi munkavédelmi felelőse. A szakszervezeti központ részéről: Maur Emil munkavédelmi főfelügyelő és Kiss László felügyelő.

A beszélgetés lényegében négy kérdés köré csoportosult: 1. Milyenek az épületben elhelyezett (TIG, HTI) dolgozók jelenlegi munkakörülményei? 2. Milyen ütemben halad az új távvalasztó központ építése? Ezzel kapcsolatban milyen problémák jelentkeznek? 3. Mikorra várható az új távvalasztó központ üzembehelyezése? 4. Hogyan változnak meg a TIG, HTI dolgozók munkakörülményei az új távvalasztó központ üzembehelyezése után?

A jelenlegi mérleg

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság dolgozóinak számára nagy probléma a zsúfoltság. Jellemző, hogy a fejlesztési, az építési osztályt és a Gazdasági Hivatalt az épületen kívül helyezték el, mert a távvalasztó központ építéséhez sok helyiséget kellett átadniuk. Nyilvánvaló, hogy az épületben levő helyiségek zsúfoltsága, továbbá egyes fontos osztályok elszakítása a törzstől, nagyon nehezíti a munkát.

Mindezek mellett azt is el kell mondani, hogy az utóbbi években az épületben a világítás, a mosdók és az egészségügyi helyiségek korszerűsítésére csaknem félmillió forintot fordítottak. A rendkívüli zsúfoltság ellenére is tiszták a helyiségek, azok festését nem időhöz kötik, hanem a hivatali szobák állapotához.

Hasonló a helyzet a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságon is. Kétszázalékosan zsúfolt az igazgatósági törzs dolgozóinak az elhelyezése. A hálózattartó, építési belső ellenőrzési osztályt és a gazdasági hivatali helyhiány miatt évek óta csak az épületen kívül tudták elhelyezni. Bizonyos, hogy az irányító osztályok távolléte itt is számos probléma forrása.

A végrehajtott szolgálat dolgozóinak szociális ellátottsága sem teljesen kielégítő. Az öltözők, zuhanyozók, kiszolgáló helyiségek mindenképpen bővítésre szorulnak. A kultúrteremben ideiglenes jelleggel alakították ki a melegítő konyhát és az ebédlőt is az itt tartózkodó étteremben történik. A konyha-rem ilyen felhasználása mellett nyilvánvaló, hogy nincs megfelelő lehetőség tárgyalások,

Egy építkezés a munkakörülmények tükrében

értekezletek, összejövetelek megtartására. A szűkös elhelyezés természetesen kihat a munkára is. Jellemző árnyoldala a helyzetnek, hogy az elmúlt évek műszaki fejlesztése általában — hivatkozva a megfelelő alapterület-hiányra — a szociális területek rovására történt. (80-as távvalasztó központ).

A helyzetkép összefoglalása is tükrözi, hogy sem a munka, sem pedig a szociális és egészségvédelmi körülmények nem felelnek meg, vagy csak alig elfogadhatóan a követelményeknek.

Üzembehelyezés: 1970 vége

Az építkezés a beruházási program ütemezése szerint halad. Október 1-re szerelésre kész állapotot biztosítanak a központ helyiségeiben. A beruházás teljes befejezését a terv 1970 végére írja elő. Arra törekednek, hogy gyorsabb ütemben haladjanak és az épületet már 1970. derekán birtokba vehessék.

Az építkezés során máris problémák jelentkeztek. Például: a távvalasztó központ építésével kapcsolatban a gépházban a bontási munkálatok vontatottan haladnak. A bontás során kiderült: statikailag nem megfelelőek a tartó acélgerendák, mindenképpen meg kell erősíteni azokat. Az erre vonatkozó tervek még nem készültek el, s ezért leállt a kivitelezés. Az új épület fűtését ugyanis a jelenlegi kazánházban kialakításra kerülő olajtűzeléssel kell megoldaniok. A kazánház jelenlegi életveszélyes állapotának megszüntetéséről tehát úgy kell gondoskodniok, hogy a munkálatok folyamatosságát is biztosíthassák, mert csak ily módon tudnak október 15-én fűtést biztosítani mindkét épület részére. A jelek szerint tartani lehet attól, hogy a kazánház nem készül el a fűtési időnyire.

Rendkívüli problémát jelent a szerelésre kész határidőt figyelembevéve: a belföldi és nemzetközi központ helyiségeinek klimatizálása is. A tervtől eltérően külföldi klímagépek kerülnek beépítésre. Ezek a csatlakozó szellőzőcsatorna-rendszer átépítését is igénylik. A rövid határidő miatt, kénytelenek drágább anyagokat (műanyag szellőzőcsatorna) felhasználni. Meg kellett oldaniuk a nyári időszakban is szükséges melegvízellátást.

Az új távvalasztó központ üzembehelyezése, az ütemezés szerint: próbüzemmel együtt 1970 vége. A szerelések már ez év októberé-

ben megkezdődnek. A kiszolgáló és egyéb szociális helyiségeket 1970 közepére szeretnék birtokba venni. 1970 II. felére már csak a befejező munkák maradnak: térburkolás, a régi lakóépületek bontása, területrendezés. Az új távvalasztó központ szerelésével kapcsolatban a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság és a Helyi Távbeszélő Igazgatóság megkötötte a szerződést. A befejezési határideje: 1971. április 15. A belföldi távvalasztó központot 1970. december 15-re kell üzembe helyezni. A nemzetközi félautomata távvalasztó központ befejezésének határideje: 1971. április 15.

Az új létesítmény minden igényt kielégít

Mindezek után sor kerülhet a leglényegesebb kérdésre: hogyan változnak meg a HTI és a TIG dolgozóinak munkakörülményei az új távvalasztó központ üzembehelyezésével?

Előjáróban néhány változás ismertetése szükséges: A TIG visszakapja az átadott helyiségeket — ennek révén a dolgozók némileg jobb elhelyezését várják. Az így visszakapott terület meghaladja a 300 négyzetmétert. A HTI azonban azon kívül, hogy a jelenlegi interautomata helyiséget 1975 után átadja, helyiségben nem tud más segítséget adni. Javít a helyzetükön a kultúrterem visz-szanyerése is, amellyel, hogy az új konyha üzembehelyezésével javul az ebédek minősége is (most nem a Posta Szociális Hivatalától kapják az ételt) és bizonyára gyorsul a kiszolgálás is.

Nem kétséges, az új épületben kialakításra kerülő központok és egyéb műszaki berendezések dolgozóinak helyzete minden tekintetben a legkorszerűbb és a legjobb lesz, mivel már a tervezés során messzemenően figyelembe vették az igényeket. S minden igényt kielégítő öltözők, mosdók, zuhanyozók, pihenők épülnek. Ugyancsak itt létesül mindkét szerv dolgozó részére egy 1200 fős étlaprendszerű modern önkiszolgáló konyhaüzem és étterem.

Ezzel lényegében minden pozitívumot felsoroltunk.

Az új épület ugyanis csak majdan ott dolgozók részére jelent kifogástalan munka-, szociális és egészségügyi körülményeket. A jelenlegiben dolgozó sokszoros többség részére legfeljebb csupán minimális változást,

alapterület-javulást jelent. Ugyanis: nem irodaház, nem székház épül, hanem új központokat létesítenek, amelyek kiszolgáló létszámát csak részben adja a jelenlegi gárda.

Nyílt tájékoztatást!

Voltaképpen a nagyszerű új létesítmény, amely mind műszaki-technikai vonatkozásban, mind pedig a munkakörülményeket illetően a legkorszerűbb követelményeket is kielégíti, — a tözsomzedságában álló régi épületek és a dolgozók körülményeinek minden hiányosságát: különösképpen a munkahelyiségek rendkívüli zsúfoltságát, a követelményektől elmaradó szociális és egészségügyi létesítmények hiányát (kivéve a számukra is nagy előrelépést biztosító modern konyhát és éttermet) csak még jobban hangsúlyozza. A beszélgetés résztvevői nem véletlenül hívták fel egyöntetűen a figyelmet, e kontraszt minden bizonnyal nagy belső feszültségek forrásává válik. Kétségtelen, vég-ső fokon mintegy 200 új dolgozó, aki a modern távvalasztó központban tevékenykedik, — mind a műszaki-technikai bázist tekintve, mind pedig a munka és egyéb körülményeket — összehasonlíthatatlanul kedvezőbb körülményeket kap, mint a régi épületben maradó 1500 ember.

A jelenlegi elképzelések szerint a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság 1975-ben máshová kerül, és ilyenformán az épületben maradó HTI terjeszkedhet. Erre a javulásra annál is inkább szükség van, hiszen már most sok gondot okoz a helyi szakszervezet számára például a bölcsődei, óvodai kapacitás máris elégtelen volta. Állandó téma a dolgozók körében, és a különböző fórumokon a szociális és egészségügyi létesítmények (öltözők, zuhanyozók stb.) nem kielégítő száma és minősége. Különösen a mintegy 550 főnyi kezelő-személyzet munkakörülményei szorulnak sok vonatkozásban javításra. Itt a huzatmentes, mesterséges szellőzés, a megfelelő hőmérséklet biztosítása fontos.

Mindent egybevetve kiderült: a korszerűség minden követelményének megfelelő új létesítmény, — amelyben az automatizálás révén hatalmas mértékben megnő a teljesítmény, — rendkívüli fejlődést jelent. Ugyanakkor azonban egyelőre alig változik a helyzet a régi épületben dolgozók számára. Előrehaladás csak az 1971-75-ös tervidőszakban várható. A helyi vezetők és a szakszervezeti tisztségviselők helyesen teszik, ha a tények felsorakoztatásával a körülményekről történő nyílt tájékoztatással már most feltárják a valóságos helyzetet a dolgozók előtt.

Várkonyi István

ÖSZINTESZÓ A KEZDETRŐL

Hemingway nem sokkal halála előtt olvasta el Babel „A lovas hadsereg” című kötetét. Naplójában ezt jegyezte fel róla: „Ez a Babel a XX. század egyik író-óriása. A kötet: remekmű.” Aztán azt fűzte hozzá, hogy valószínűleg megrendítette őt ez a felfedezés, mert addig meg volt győződve arról: tökéletesen jól ismeri minden író kortársa munkásságát, aki fontos szerepet tölthet be a világirodalomban.

Ezt a remekművet novellák köteteként vitte filmre a televízió, Dömölky János rendezésében. Mintegy fél évvel ezelőtt mutatta be a tv, egy késő esti addig keretelt. Az adásnak olyan nagy visszhangja volt, hogy most, július 13-án vasárnap délutáni műsorunk megismételték. A Budapesti Postaigazgatóságon három nappal ezelőtt beszélgettünk a filmről. Czeizner Mária és Bácskai István az Igazgatóság dolgozói, Nedermann Margit pedig a 78-as hivatalban dolgozik.

— Ahogy néztük a filmet, — folytatja Bácskai — egyre inkább a hatása alá kerülünk. Megértettük, nem valamifajta háborús történetről van szó, hanem ennél sokkal többről. Engem különösen az írónak az alakja ragadott meg. Egy mélyen érző és gondolkodó ember sorsa, aki hite, meggyőződése szerint odaáll a harcoló vörös lovas katonák soraiba, de először valahogy mégsem tudja megadni helyét közöttük. Ezek a nyers, szökőmondo, egyszerű emberek akkor idegenkedve és gyanakodva fogadják a szemüveget, a „négy szeműt”, mint ahogy gúnyolják, kifordítják katonaládájukat könyveivel együtt a földre... Aztán... az első olyan jelenet, amikor az ember, a néző ezeknek az egyszerű embereknek a lelkébe pillanthat, amikor a félig romos kápolnában az egyik írástudatlan parancsnok levelet diktál Bácskainak, hogy megírja édesanyjának mi is történt vele, testvéreivel és apjával az öldöklő harcok napjain. Mielőtt a családtagok elhagyják beszélne, először is az otthon hagyott sértült lábú szeretett lováról ír anyjának. Hogy arra vigyázzon nagyon, a tülkő mögé tett szappannal ápolja a ló sértült lábát. S aztán ahogy nyersen szokimondónak diktálja a többi... Hogy apjuk, aki az ellenforradalmárokkal tartott, hogyan kaszabolta le tulajdon fiát, a levélíró férfi egyik bátyját, mert az vörös parancsnok volt. S akkor a másik bátyja, hogyan torolta meg testvére halálát és hogyan vezette ki az apját. Nagyon, nagyon szívszorító jelenet volt

ez, mert úgyszólván abból a néhány mondatból az ember önkéntelenül is átérezte, milyen emberi sorsokat felkavaró, roppant küzdelmes időszak volt az...

— Nekem is azért tetszett a film, — kapcsolódik a beszélgetésbe Czeizner Mária, — mert mint maga a novelláskötet, a maga nyers, őszinte valóságában mutatta be azokat a küzdelmes, forradalmi idöket. Az életnek, az embereknek nemcsak a szép, vagy nemcsak a „csúnya” oldalát fordítja felénk, hanem az egész embert, a maga hibáival és erőnyeivel együtt. Az egész film arra kényszeríti a nézőt, hogy mélyen elgondolkozzék és a dolgokról, eseményekről maga alakítsa ki a véleményét.

— Igen, — mondja élénken Bácskai, mi is arról beszélünk a film után, milyen érdekes, mennyit lehet vitatkozni erről, mennyire felkavarja az ember gondolatait. Például, a film végén arra kéri a halálos sebet kapott Dolgusov az erdőben rábukkanó Bábelt, hogy legyen hozzá irgalmas és lölje le, nehogy az őket üldöző fehérek kezébe kerüljön és azok meggyalázzák, megkínózzák még halála előtt. Babel, aki mint humanista részt vesz ugyan a harcban, segít ahol tud a sebesült bajtársaknak, de fegyverét használni még az ellenséggel szemben is képtelen, — nem tud eleget tenni sebesült katonatársra kérésének. Aztán ezt egy másik katonatársuk teszi meg, az egyedüli, aki Bábelt barátjának fogadta, — ám ezután most már ő is ellen-sége lesz, mikor megtudja, hogy Babel megtagadta Dolgusov kérését. Valóban, azt hiszem minden néző mélyen elgondolkozik — vivódik azon, hogy mit tett volna ő Babel helyében?...

— Rám elsősorban Sinkó László Babel-alakítása volt nagy hatással, — mondja Nedermann Margit. Nagyon tetszett Madaras József is, ez a szertelen indulatú lovaskatona, aki először a legjobban gúnyolja Bábelt, de végül mégiscsak ő lesz a melegsívű barátja, s már nem gyűlölettel, hanem megrendülve taszítja el magától megint, amikor az nem tesz eleget Dolgusov kérésének. Nagyon jó volt Szirtes Ádám mint Dolgusov, Szénási Ernő, pedig Gedali szerepében. És bár kicsi szerepe volt a fiatal állapotos asszonyként Szemes Marinak, alakítása azért nagyon közel került az ember szívéhez és azóta is sokszor eszembe jut. Olyan az alakítása, mint ez az egész film, újra és újra vissza kell gondolni rá... (k. gy.)

POSTÁSOK POSTÁJA

„Birtonságos” vetélkedő

A Posta Alközponti Üzem Műhelyosztályának fenntartási műhelyében június 27-én munkavédelmi oktatást szerveztek. Az oktatást egészen új formában az üzemi szakszervezeti tanács munkavédelmi felügyelője, Moravusz Erhardt és a műhely o. b. titkára, Fejős István szervezte meg. Az egy órás oktatást a műhely vezetője, Srej Illés tartotta. Visszakérdézés helyett, vetélkedő formában tették fel a kérdéseket a hallgatóknak. Az érdeklődés és a figyelem fokozott mértékű volt, mert a műhely 45 főnyi dolgozójából 23-an választottak a kérdésekre. A helyes válaszokat adó dolgozókat a zsűri tárgyjutalomban részesítette. A tárgyjutalmakat az üzemi szakszervezeti tanács ajánlotta fel. Az oktatás ilyen formája sikeres és vonzó volt.

Csizmádia Sándor

Képeslapkiárvány

A bécsi országút mentén működik hivatalunk. Tehát érezzük mi is az egyre élénkülő nemzetközi forgalmat. Nem is szólva a helyi lakosságról. S az emberek nemcsak utaznak, hanem leveleznek is. Keresik a szép, színes magyarországi névzetességeket, tájakat ábrázoló képeslapokat. Mi, sajnos, csak kirakatban mutogathatjuk plakátokról, de nem kapunk egy darabot sem. Így aztán nem tudom, hogyan teljesíti a hivatal ideit tervét. Régi úgy ez a postánál, de kielégítően még soha nem intézték el. Ezért, ki tudja hanyadszor, én is az illetékesek, de mindenképp az igazgatóság intézkedését sürgetem.

Takács Erzsébet Csorna

OSZTÁLYON FELÜLI KONYHA, ÉTTEREM

Ki hinné, hogy a 70-es postahivatal üttört-kopott falai modern belső takarnak? És hogy ez a modern belső éppen szociális célokat szolgál? A megviselt, sok vihart látott falak mögött, a második emeleten működik a valóban minden igényt kielégítő konyha, étterem. Tözsomszédságában a klub, a könyvtár. Az utóbbiak és az oszlopok étterem falait festék helyett faburkolat borítja. Tágas, világos, levegős helyiségben, 4 személyes asztalok mellett fogaszthatják ebédjüket a postások.

— 370 személynek főzünk — mondja Csinosa Mihályné, konyhavezető.

A kapacitásból azonban többre is futná. Napi 500 adagra van „hitelesítve” a konyha.

Bármelyik előkelő étterem is megirigyelné — mondják az ott dolgozó asszonyok. Akár tágassága, akár felszerelése miatt is megállná a helyét. De a főztjére sincs

panasz. A panaszkönyv csaknem egyévi működés után érintetlen.

A menü — szemre is — biztató. A leves színén arany zsírkarikák, a túrócsusza tészta sárga a tojástól. A kimelő étlapon túró-gombóc szerepel, amely szintén gusztusos.

— Kifogástan — „minősítek” az egyik asztalnál.

Hibát a rendszeres tisztiorvos ellenőrzés sem talált. Pontosabban: olyan hibát, amely a konyhaszemélyzet lelkiismeretét terhelné. Olyant viszont igen, amelynek korrigálása a Posta Szociális Hivatalára vár.

Az ablakokon nincs szűnyogháló — ismétli meg szóban is az ellenőrzőkönnyben lefektetett panaszt a konyhavezető. — Legalább a hűsөлő-készítő és a mosogató ablakára tennék fel mielőbb...

Sürgösen! Mert ez a higiénia elemi feltétele.

De ha már a hibáknál

tartunk: a zöldségmosót nem tudjuk használni, mert nem folyik le a víz belőle.

Nem is folyhat. A lefolyónylás pereme ugyanis eleve lehetetlenné teszi azt. Konstrikciós hiba ez, amelyen szintén sürgősen javítani kell.

A konyha zavartalan munkájához a szűnyogháló mellett márcsak ez hiányzik. Mert — sok akadozás után — már jól működik a két nagyteljesítményű hűtőgép. Hibátlanok a teherlítőek is. Illetve — kis hibák ha előfordulnak is — a helyi szerelők nyomban kijavítják.

A 4,3 millió forintért épített konyha, étterem, ma már elengedhetetlen tartozéka a 70-es posta életének. Lassan elfelejtik, hogy nem is olyan régen szűkös kis barakképületben ebédelték. (Lukács).

Figyelem!

Postás Sporttelep (vidéki nagyvárosban) kizárólag postás dolgozók köréből pályázóknak alkalmas (lakás 1 szoba összkomfort).

Részletes felvilágosítást ad a Postás Sport Egyesület (Budapest XIV., Lumumba u.). Telefon: 830-555.

SZÍNHÁZI NYÁR 1969

◆ Július 19-én volt a gyulai Várszínház második bemutatója Lope de Vega: A furlangos menyasszony c. vígjátéka. A főszerepet Pap Éva, Szersén Gyula, Sós Edit, Tordy Géza, Rajz János, Hegedűs Erzsé, Budai István alakította.

◆ Július 26-án mutatta be a Budai Parkszínház Európát egyik legkitűnőbb revüszínháza a berlini Friedrichstadt-Palast „Palast Revü 69” c. műsorát. Műfaja: koktélszerű keverék a különböző művészeti ágaknak. Film, pantomim, revü, kabaré, a könnyűműfaj csillagai új műsorukat mutatják be.

◆ A Margitszigeti Szabadtéri Színpadon augusztus 2-án kerül bemutatásra Lehár Ferenc: Mosoly ország c. nagyoperettje. A szereposztás érdekessége, hogy Agay Karola, Gafni Miklós, Lóte Attila, Bilicsi Tivadar és sokan mások az ezúttal főúrnokot alakító Alfonzóval szerepelnek együtt. Az operett rendezője Horváth Zoltán, Bródy Tamás vezényel. A nyár utolsó bemutatója: az értékes művészeti díjakkal kitüntetett lengyel állami népi együttes világhírű Mazowsze előadássorozata lesz, először augusztus 16-án. A lengyel folklóregyüttes hazánkban 1952-ben szerepelt először. Sikerként forrása a lengyel népi zene szépségében, a táncok szokatlan ritmusában és a kosztümök színpompájában keresendő.

◆ Július 18-án kezdte meg vendégzereplését a győri Kisfaludy Színház a városmajori szabadtéri színpadon Kálmán Imre: Ördöglovag c. operettjével. A főszerepekben: Balla Ica, Sárosi Gábor, Berta Erzsé és Bálint György.

◆ Július 25-től a városmajori színpadon vendégzerepel a szolnoki Szigligeti Színház Majláth—Abai—Fülp: Ne szőljatok bele c. vígjátékával. Az utóbbi évek kiemelkedően nagy sikert aratott slágereit hallhatjuk. Az esztárszerű műsor egyes részeit szellemes beszédkötő történet kapcsolja egybe. A főszerepeket Krasznai Klári, Baranyai Ibolya,

Huszár László, Szombathy

Gyula alakítja.

◆ A szegedi szabadtéri játékok következő bemutatója augusztus 1-én lesz a Dóm téri színpadon. Bemutatásra kerül: Bizet: Carmen c. négyfelvonásos operája. Rendező: Mikó András. Vezényel: Roberto Benzi, a párizsi nagyopera karmestere. Diszlettervező Varga Mátyás Kossuth-díjas. A főszerepeket Vladimir Antonov, a moszkvai Nagyszínház tagja, Octav Enigarescu, a bukaresti operaház tagja, Jane Rhodes, a párizsi nagyopera tagja, Kalikó Teréz, Varga Róbert, Várhelyi Endre, Berdál Valéria alakítja. Szólótáncol

Emília Kirova, a szófiai operaház tagja.

◆ Augusztus 10-én a Dóm téren Madách Imre: Az ember tragédiája c. drámai költeménye. Zenéjét írta: Dávid Gyula Kossuth-díjas. Rendező: Vámos László. A főszerepekben: Adám: Nagy Attila, Éva: Thirring Viola, a komáromi Magyar Színház tagja, Lucifer: Sinkovits Imre. Az Ur hangja: Bessenyei Ferenc. Az utolsó bemutatott augusztus 16-án lesz a Munka Vörös Zászló. Erdemermével kintüntetett Magyar Állami Népi Együttes műsorával. Az ősbemutató címe: Jeles napok.

Feleki György

A szakszervezeti munka segítői

Hányszor fordult elő, hogy a szakszervezeti választott tiszt-ségviselő tanácsalanel egy-egy felvetődő probléma előtt. Pedig sokféle segítség áll rendelkezésre. Szakszervezetünk lapja, a Postás Dolgozó, rendszeresen tájékoztat az aktuális kérdésekről, a megoldás módjairól; rendelkezésre állnak az elnökségi tájékoztatók, a Munka, a Népzeva és nem utolsósorban a Táncsics Könyvtárak füzetei, könyvei. Lapunkban már többször felhívtuk a figyelmet az „Aktivisták feladatai” sorozatra, amelynek zsebfüzetei szinte minden szakszervezeti részterülettel foglalkoznak. Ime néhányat megemlítenek ismét. „A szakszervezeti bizottság természetes felelőssége tevékenysége”. Ez a füzet hasznos tanácsokat nyújt a szocialista munkaverseny szervezéséhez, a dolgozók véleményének, javaslatainak összegzéséhez, a munkakörülmények javításához, a tervezésbe való beleszóláshoz, az üzemi, vállalati demokrácia érvényesüléséhez, a szakmai képzéshez, továbbképzéshez és így tovább. Hasonló célt szolgálnak a „Társadalombiztosítási Tanács tevékenysége” és a „Munkasellátási Bizottságok tevékenysége” c. füzetek. Ugyanez mondható a „Társadalombiztosítási Tanács Nyugdíjügyi Albizottságának tevékenysége”, valamint „Az szb sportfelelőssége tevékenysége” c. füzetre.

Megjelent a „Szocialista brigádok kiskönyvtára sorozat” 12. sz. füzet, amelyet Lepies György írt, „Fiatalok a szocialista brigádokban”. A postán is sok fiatal tagja a szocialista kollektívának. A füzetben konkrét üzemi tapasztalatokat, módszereket és eredményeket találhatunk. Ajánljuk az elolvasást, mert felér ez egy jó tapasztalatcserével.

Az aktivisták, mint mondtuk, a szervezett dolgozók kérdéseire kell, hogy választ adjanak, s nagyon fontos, hogy a válasz helyes legyen. Ebben nagy segítség számukra a „Munkaügyi kiskönyvtár” sorozat füzetei. Például dr. Dedk László: A fegyelmi felelősség c. füzetében nagyon fontos munkaügyi kérdésekre kapunk válaszokat. Dr. Kovács István: A továbbtanulást dolgozók kedvezményei c. füzetéből is sok hasznos útmutatást kapunk, olyanokat, amelyek sok dolgozót értenek. Dr. Posta Gyula: Pihenőidő és szabadság c. füzetének tartalma minden dolgozót érint. Szerezzük be az szb-n ezeket a füzeteket. (B)

KÖNYVESPOLC

EURÓPA KÖNYVKIADÓ: Maupassant összes regényei új kiadásban jelentek meg. Egy asszony élete; A szép fiú; Mont-Oriol; Péter és János; Erős, mint a halál; Az ember és szíve. A fordítók: Illés Endre, Benedek Marcel, Justus Pál, Király György. Alfonsas Bielauskas: Kaunas regény c. könyve kerülvő önvád, szigorú számvetés és csupa kérdés. Például: felelősek vagyunk-e tetteinkért, amelyeket a környezet hatásként engedve követtünk el? A főszereplő ilyen gondolatokkal gyötörődik, szakítani akar, megalkuvásokkal terhes múltjával, többek közt ifjúsága szerelmével is. Defoe: Roxana, avagy a szerencsés kedves c. könyvében egy világ-szép asszony önjóniával számol be élete eseményeiről, s egyben szatirikus karcolatot ad kora erkölcsi világáról. Merle: Két nap az élet c. kisregénye 1940. júliusát idézi, amikor a tenger egyre keskenyödő föld-sávján francia és angol katonák tízezrei szívzorongva várják a behajózást.

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ: Szentkuthy Miklós: Meghatározások és szerepek c. könyvében azt kutatja, hogy a választott világirodalmi alkotásokban miként van jelen az író valóságismerete, konkrét életismerete, tapasztalata. Török Sándor: Tolvajok — humoros kriminalisztikai könyvnek is megfelel. A korthy-Magyarország főúri köreinek szemfényvesztő élete lepleződik le, s a kérdés: ki lopta el a gyöngyösort? Sipkay Barna: Valaki a ködben c. novellagyűjteménye a váratlanul elhunyt tehetséges fiatal író hagyatéka. Gyárfás Miklós: Családi játékok négy kis szín-

darabot tartalmaz. A könyvcímádön túl: Komédia a tetőn; Detektívjáték; az Utolsó háború. Gergely Gábor: Komám asszony, hol a stukkert? színdarabgyűjtemény. Tartalmazza még: Rokokó-háború; Hirnök jó; Délutáni tea; Nép-füldő c. vígjátékokat.

GONDOLAT KÖNYVKIADÓ: Hanskayser: Théának száz kapuja volt c. szép kivitelű könyve tömör és közérthető előadásban mutatja be a fáraók Egyiptomának történetét, kultúráját, művészetét. Erdességeknek számít Santiago Carrillo: Mi jön Franco után? c. könyve. A valódi spanyol helyzet elemzi, s bizakodással tekint a spanyol nép feléledésére. „Matematikai érdekességek” c. könyv érdekessé válogatást tartalmaz. Közérdeklődésű kérdésekkel foglalkozik, így számkitalálós játékokkal, különböző szerencsejátékok matematikai magyarázatával. Csuka Zoltán: A szentendrei rebellis c. könyve a szerb realista regény megteremtőjéről szól.

KOSSUTH KÖNYVKIADÓ: Betlen Oszkár: Élet és halál földjén c. könyvében azt mutatja meg, hogy az auschwitz halálra szántak között is hogyan éltek és küzdöttek a forradalmiok. Kovács Judit: „Szaporodjatok és sokasodjatok” c. könyve a születésszabályozásról és a családtervezésről szól.

CORVINA KÖNYVKIADÓ: „Ostromverte várak” c. szép kivitelű könyvben élénk táru

hazánk múltja, műemléktára. Mesterházi Lajos: Budapest szép képeskönyve a mai fővárost mutatja be. A Fotoművészeti kiskönyvtár-sorozatban jelent meg: Balogh Rudolf munkássága című kis könyve. A nagyszerű fotoművész műveiben a realizmus tükröződik. A Művészet kiskönyvtára sorozatban Ferenczy Istvánról, nagy szobrászművészünk életéről jelent meg könyv. Ki ne ismerné műveit Kánczy Ferencről, Csokonaitól, Fáy Andrástól készített mellszobrait, Kőlcsey ültőszobrát, Kisfaludy emlékművét hagyta ránk, felbecsülhetetlen értékűek.

Sokat hangoztatjuk a jelszót és a mozgalmat: Ismerd meg hazádat! Sok ilyen kis füzetet jelentet meg a kiadó. Például nagyon szemléltető a Szentendre pravoszláv emlékei c. füzet, amelyből megismerjük a város peremén elhelyezkedő nagyszerű történelmi helyet. A másik hasonló könyv Aquin-cum címen jelent meg. Majd egy újabb képesfüzet „Budapest” címen és egy másik a Dunakanyarról. Mindkettőt ajánljuk a kirándulást kedvelőknek.

TÁNCICS KÖNYVKIADÓ: David Attenborough: Madagaszkár állatparadicsoma c. könyv afrikai utiélmenyt rejt magában, tarkítva izgalmas, mulatságos, sikereiben és balsikereiben gazdag kalandokkal. Sven Gillsäter: Észak-óriásai között c. könyve az Északi Jeges-tengerről, Alaszkáról szól. Az író híres svéd utazó és fényképész, így aztán nagyszerűen tudja illusztrálni a rozmárvadászatot, az alaszkai őrjárművelkel való találkozás. Mindkét könyv az Utikalandok sorozatban jelent meg.

B. Gy.

Postás Panni levele:

EGY KIS KOZMETIKA

A mai modern dolgozó nő tisztában van azzal, hogy mennyire fontos munkahelyen, otthon, utcán az ápoltság, a jó megjelenés. Ma már nem luxusigény a kozmetikus. Azok részére, akik nem élnek ezzel a lehetőséggel, vagy nincs módjukban kozmetikushoz járni, ajánlunk néhány jó arcpakolási receptet, melyet otthon is bárki elvégezhet.

Ime néhány pakolási recept:

Pórusösszehúzó, frissítő és erős színtelenítő hatása van az uborka és paradicsompakolásnak. Szeplős és májfoltos bőrre is jó hatású. Felszeleteljük vékonyra a nyers uborkát vagy paradicsomot, a bőrre helyezzük. Gézzel szorosan rákötjük. Húsz percig hagyjuk rajta, utána az arcból tejjel lemossuk.

Olcso és jó a túró pakolás is. Két evőkanál túró egy mokkakanal citromlevet, egy evőkanál mézet összekeverünk és arcra nyakra felkenjük, 15 perc után meleg, majd hideg vízzel lemossuk.

Élesztőpakolás: Öt deka élesztőt pici tejjel péppé keverünk, és azt óvatosan felkenjük az arcbőrre. 15–20 percig hagyjuk, utána lemossuk.

Mézes pakolás: Egy evőkanál mézet elkeverünk egy kávéskanal citromlével. 20 percig hagyjuk a bőrön. Kamillatéva mossuk le.

Használjuk ki a nyár gazdag vitaminforrás lehetőségeit és ápoljuk gyümölcspakolásokkal bőrünket. A kozmetika kiegészítő része a helyes életmód. Tartózkodjunk minél többet friss levegőn, aludjunk nyitott ablak mellett, kerüljük a fűszeres ételeket, a lehető-séghez mérten sportoljunk rendszeresen.

Postás Panni

FIATALOKNAK

„Vagyunk az ifjú gárda” énekeltek azok az egykori ifjú munkások, akik küzdöttek az elnyomás ellen, a szabadságért. Ezt a címet ádák a könyvnek is, amelyben az egykori fiatalok emlékeznek a múltra. Sziklai Sándor, Kelen Jolán, Nemes Dézso, Betlen Oszkár, Réti László, Kádár János, Vass Jolán, Várnai Ferenc és még sokan.

Zsoldos Péter: Távoli tűz c. könyve fantasztikus olvasmány. Egy idegen és mégis ismerős világ varázsa ragadja meg az olvasót. Sáska László dr. világhírű afrikánus, a dzsungel szerelmese. De mindezekelőtt az embereket szereti és gyógyítja. Jóbarátja lett a törzsfőnök és nem utolsósorban „kollegája” a varázsló. „Elettem Afrika” című könyve gyönyörű vallomás arról a földről, amely második hazája lett. Ki ne szeretné Karinty Frigyes szatirikus realista írásait? „A delejes halál” c. kis gyűjteményben megkarcolat találunk. Száva István: A Menlo-parki varázsló

c. könyve a nagy hírű tudós-ról, Edisonról szól, arról, hogy a kisfiú hogyan indult el az élet útján és hogyan lett belőle ünnepelt tudós. Földes Péter: A delfin lovása c. könyvének története 2500 évvel ezelőtt Görögországban zajlik. A lovas, a Delfin lovása, az igazságért, a népéért harcol, izgalmas kalandok közepette. Gyenes István: A kocka nincs elvetve c. könyve, a bátor tudós kalandos életéről szól. Keszthelyi Zoltán: nehéz ifjúkorának emlékét idézi a „Holnap folytatódik” c. könyvében, amelyben szubjektív élményeket idéz, a mindennapokból villant fel képeket, emberi arcokat.

Sok-sok könyv, visszaemlékezés jelent meg a közelmúltban a Tanácsköztársaságról. Földes Pál: 33 a 133 napból c. kiskönyve. A 33 nap tulajdonképpen azt a rövid időszakot foglalja magában, amikor a szatmári-nyíri térségben megindult az ellenség a Tanácsköztársaság leverésére. (b)

Nit innak rólnak?

A Népújság (Szekezdár) június 28-i számában: „Mennyit sikasztott a szakcsi postamester?” címmel arról tudósít, hogy az illető 300 000 forintnál nagyobb összeget sikasztott.

Az ilyen fajta visszaélések az ellenőrzés hatékonyabbá válásának következményeként az utóbbi időben jelentős mértékben csökkentek. A leleplezés minden esetben bekövetkezett. Az újabb ellenőrzési rendszer a leleplezéshez szükséges időt minimálisra csökkentette.

Több újság arról is írt, hogy egy pénzfelvezető a munkatársától lopott 10 000 forintot. A büntető eljárás nem marad el.

„Harmínchat órás küzdelem a kábelaknában” a címe a Petőfi Népe (VI. 17.) egyik cikkének, amelyben a kecskeméti helyi hálózatban beázott kábelek helyreállítási munkáiról tudósít. Valóban hősiess munkában, sokszor térdig érő vízben hozták rendbe a kábeleket Keszér Károly, Laczkó József és Csermák Ferenc kábelszerelők.

A békéscsabai telefonhelyzet javulásáról ad előzetest a Békés megyei Népújság (VI. 21.). A hírből megtudhatjuk, hogy a telefonközpont bővítésének eredményeként rövidesen újabb 500 telefont tudnak a városban felszerelni. Folytatják a megyében a segélykérő telefonok felszerelését is. (Jankovich.)

Traianus oszlopa

Mircea Dragan rendezőnek sikerült a verseny, a nagy színes szuper-filmekkel. Műve nemcsak épkezláb történetével, hanem a nagyszerűen rendezett, lenyűgöző tömeg-jelenetekkel is méltó versenytársa a történelmi tárgyú és óriási statisztériát, látványos helyszínt és díszletképeket felsorakoztató legnagyobb szabású filmeknek.

A film időszámításunk második századának kezdetén játszódik. Traianus római császár legiói Tiberius vezetésével, miután elfoglalják a dákok fővárosát, fogságba ejtik Decebal, a királyt, aki a rab-ságból öngyilkosságra menekül. Tiberius tábornok levág-

ja a király fejét, hogy győzelmenek bizonyítékául Traianus császár lába elé vesse. Decebal leghevesebb alattvalójának sikerül megszöknie a rómaiak fogságából és bosszút esküszik Tiberius és az áruló Bastus ellen. Gerula beváltja bosszúját.

A kitűnő szereplőgárda, különösen a Tiberiust megjelenítő Richard Johnson, Traianus — Amadeo Nazzari, a nő főszereplő Antonella Lualdi jól szolgálja a rendező elképzeléseit.

A film bizonyára a nyári szezon egyik legnagyobb közönségkért arató moziműsora.

(Vi.)

SPORTHÍREK

Az atlétikai idény most már teljes lendülettel zajlik. Országos viszonylatban, I. osztályú szinten a postás sportolók úgyszólván csak a gyaloglásban „érdekeltek”. Legutóbb a Budapest-bajnokság 20 km-es gyaloglóversenyén Dinesz bronzérmet szerzett. (Volt már 50 km-es kitűnő eredménye is Debrecenben!)

A Pécsi Postás labdarúgóí igen mérsékelttel szerepelnek a Baranya megyei bajnokság I. osztályában. Ha az őszi idényben nem szedik össze magukat, úgy visszakerülnek a II. osztályba. Annál jobban „hajtanak” a Győri Postás labdarúgói. Igen éles, szoros küzdelmet vívnak a Soproni Textiles és a Győri Elektromos csapataival a Győr-Sopron megyei I. osztályú bajnokság első helyéért. Egyideig a Gy. Mezőgép is ott volt a bajnokjelöltek között, de éppen a Gy. Postástól elszenvedett vereség után a Mezőgép leszakadt az élmezőnytől. Ha a győri csapatok ősszel jobban kihasználják a szépen kidolgozott helyzeteiket, akkor az első helyért folyó harcból győztesen kerülhetnek ki. s feljebb juthatnak, az NB III-ba.

Két csapattal vesz részt Csongrád megye férfi kosárlabda-bajnokságában a Szege-di Postás, egy csapatot pedig a női bajnokságban is indít. A „kosárlabdadömping” jó eredményeket hoz. A férfiak bajnokságában a Postás I. az első helyen fejezte be a tavaszi idényt, igaz, hogy előnye mindössze egy pont. A női bajnokságban sem esélytelenek a szegediek. A tavaszi idény végén mindössze egy ponttal maradtak el az első helyezett SZEOL pontszámaitól.

A válogatottban

Júliusban a Bp. Postás atlétai két országos bajnokságot is nyertek. Havasi István az 50 km-es egyéni országos bajnokságban jelentős előnnyel védte meg bajnoki címét Dalmati (Bp. Honvéd) előtt. A Postás versenyzők közül Dinesz a harmadik, Stefanik a tizedik helyen ért célba. Ezzel a Bp. Postás az országos csapatbajnoki címet is megszerezte.

Asztaliteniszben az NSZK-beli Obertraumban az ifjúsági asztalitenisz Európa-bajnokságon a magyar csapatban két Postás-fiatal, Klampár és Chikán kapott helyet, s kitűnően szerepeltek. Eljutottak a döntőig — az elődöntőben a Szovjetunió csapatát 5:1-re legyőzték — és csak a csehszlovákoktól szenvedtek vereséget.

Még egy hír: alaposan megfiatalítva összeállították a magyar asztalitenisz új válogatott keretét, s benne helyet kapott Klampár Tibor. (vj.)

Egy típuslevél margójára

A Posta Központi Járműtelepen valakinek érdekes ötlete támadt: küldjön a vállalat levelet minden olyan gépkocsivezető lakására, aki nem végzi megfelelően a munkáját. Hasznos gondolat: „figyelmezzem” a család is, főként a feleség. Ezzel elkezdődött a személyre szóló, ám annál sablonosabb, teljesen egyforma szövegű levelek küldése. Így fogalmaztak:

„1969. V. 15-től—VI. 15-ig terjedő időszakra megváltgattam a... szolgálatban végzett munkáját, feladatát. Megállapítottam, hogy a vizsgált időszakban szolgálat közben... (hány) alkalommal volt gépkocsi cseréje. A hiányos munkája ellenére az V. havt bér címen... (ennyi) forintot fizetett Ön részére az üzem. A közölt adatok alapján a munkához való viszonyán, valamint munkafegyelmén változtatni kell” stb., stb.

Köszmert, hogy a Járműtelep állandó létszámlánnal küzd. A levél is sejteti, hogy a munkahely és az ott dolgozók kapcsolatának erősítésére valami hatásosabbat, újabb módszert próbálnak találni a Járműtelep vezetői. Érzik azt is, hogy nem minden a pénz. Egy

Tavaszi idényzárás

Legutóbbi híradásunk óta a tavaszi idény befejezésével jelentős változások történtek a bajnoki táblázatokon:

Labdarúgásban az Újpestől a HÁLEP vette át a vezetést 18 ponttal, 2. Ferenc 16 pont, 3. Újpest 14 pont. A II. osztályban: 1. Zugló 17, 2. Teréz 15, 3—4. FTT és HÁLEP II 14—14 pont. III. osztály: 1. HTI Erősfő 17, 2. POK 16, 3. HTI Inter 15 pont. IV. osztály: 1. Táviró II 18, 2. Alközpont III 17, 3—4. Bp. 72-es és HTI Inter II 12—12 pont. Járműtelep: 1. Fényezőműhely 13, 2. Üzemfenntartás 10, 3. Irodaépület 8, 4. Fődarabműhely 8, 5. Nagyfűtő-műhely 6, 6. Ifjúsági műhely 4, 7. Akkumulátorműhely 4, 8. Tannműhely 3 pont.

A sakkozók I. osztályú mezőnyében így végződött a tavaszi idény: 1. Krisztina 14,5, 2. Bp. 72-es 12, 3. Javító PÁVA 11,5, 4. Belváros I 9, 5. Erzsébet 8,5, 6—7. Alközpont I és Bp. Postaig. 8—8 pont, 8. Bp. 70-es 6,5, 9. Hírlap 4, 10. Javítóüzem 2 pont. — II. osztály: 1. Belváros II 17, 2. HTI Erősfő I 16,5, 3—4. RTV Ig. és FTT 14—14, 5. Alközpont-II 11, 6. HTI Erősfő II 4,5, 7—8. Bp. 78-as és RTV Ig. II 4—4, 9. POFÜ 2, 10. POMÜ 0 pont.

Az asztalitenisz üzemi bajnokságban is minden osztály, minden csoportjában — éles küzdelmet bizonyítva zárult a tavaszi idény. Férfiak; I. osztály: 1. HTI Szerelő 14, 2. Alközpont-Óbuda 12, 3. Erzsébet-Kábel 12, 4. Bp. 70-es 12, 5. Lipót I 10, 6. RTV Ig. 9, 7. HÁLEP 8, 8. PEKÜ 7 pont. — II. osztály: 1. Erzsébet II 13, 2. Teréz 13,3, Alközpont Szer. I 13, 4. Bp. Postaig. 11, 5. Hírlapüzem I 10, 6. Belváros Ép. 9, 7. KHI 8, 8. Alközpont KISZ 7 pont. — III. osztály: 1. Bp. 78-as 14, 2. Alközpont Szer. II 13, 3. HTI Szer. II 11, 4. Bp. 3-as 11, 5. HTI Gócs 10, 6. Lipót II 9, 7. RTV Ig. II 9, 8. Alközpont Tanuló 7 pont. — IV. osztály: 1. PESH 14, 2. Belváros KISZ 13, 3. Bp. Mikró 12, 4. POK 11, 5. Bp. 3-as II 10, 6. Belváros GJ 9, 7. Hírlap II 8, 8. HTI Szerelő III 7 pont. — Női I. osztály: 1. Erzsébet 8, 2—4. KHI A, KHI B és RTV Ig. A 6—6, 5. Belváros A 5 pont. — II. osztály: 1. Alközpont KISZ A 8, 2. Kábel Ig. 7, 3. RTV Ig. B 6, 4. Belváros B 5, 5. Alközpont KISZ B 4 pont.

Női röplabdásaink — mindössze öt csapat vesz részt az üzemi bajnokságban — később kezdték az idényt, és így meg-tart a tavaszi forduló. A me-zőnyt jelenleg a Vezérigazgató-ság vezeti, mögötte az Erzsébet és a Bp. 72-es sorakozik.

A tekézők viszont már tavaszi végeredményt közöltek. Az

I. osztályban az Alközpont A-csapata 35 ponttal vezet, mögötte Postavezérig. A (30), Bp. 78-as (29), Lipót (26), Újpest A (21), Ferenc (20), Járműtelep (18), Szakszervezet A (18), HÁLEP (15), Hírlap (11) a sorrend. A II. osztályban: 1. Postavezérig. B 24, 2. Újpest B 22, 3. Alközpont B 16, 4. POFÜ 12, 5. Szakszervezet B 11, 6. Rádió-

TV 10, 7. Kábelszerelés 7 pont a tavaszi sorrend. Érdekes-ként jegyezzük fel, hogy a tavaszi fordulóban a rekordot Márkus Kálmán tartja (Bp. 78-as) az I. osztályban 464 fával, míg a II. osztályban Szilágyi József (Újpest) a rekordert 421 fával. Ez a két versenyző érte el a legjobb tavaszi átlagot is. (v-j)

„Elkelt” egy Postás Kupa!

A már hagyományos kosárlabda Postás Kupa torna színhelye ebben az évben Szeged volt. A női mezőny ezúttal is erős, több csapatot számlált volt, a férfiaknál azonban ebben az évben sem sikerült előbbre lépni: csak két város, Szeged és Pécs postásai indítottak csapatot.

A női mezőnyben az NB I-be visszatörékvő soproniak biztosan szerezték meg az első helyet. Először a Miskolci Postás ellen győztek 79:32 arányban, majd a másik NB II-es csapat, a Pécsi Postást verte — már küzdelmesebb mérkőzésen — a Szegedi Postást 49:38 arányban. A 3—4. helyért folyó találkozón a Szegedi Postás 68:46-ra győzött a Miskolci Postás ellen.

A kupa idei elsőségét elődöntő találkozón a Soproni Postás kitűnő játékkal győzött 59:39-re. Morvay, aki az első találkozó-n 24 pontot ért el, ezúttal is 19 ponttal járult hozzá a sikerhez. Ezúttal harmadszor nyerték a tornát, s így véglegesen elnyerték a Postás Kupát. A rendezőségnek új kupáról kell gondoskodnia!

A férfiak idén is úgy oldották meg a létszámlányt, hogy — Szeged és Pécs — két találkozót játszott egymással. A szegediek mindkétszer győztek, az első helyen végeztek az előző két évben győztes pécsiekkel szemben.

A labdarúgó Postás Kupa küzdelmeire viszont a Lővérek városában, Sopronban került sor. Budapest, Szeged, Pécs és a rendező Sopron vett részt a tornán, amely biztos budapesti győzelmet hozott. Először Budapest 2:0-ra győzött Szeged ellen, majd Sopron 3:2-re győzte le Pécsét. A döntőben NAGY J. és ANGELMAYER góljaival semét 2:0-ra győzött Budapest Sopron ellen, míg a 3. helyet Szeged szerezte meg a Pécs elleni 4:1-es sikerével.

— Kitűnően sikerült, nagyon jól rendezett volt a soproni labdarúgó Postás Kupa — ez a véleménye RAGODICS FERENCNEK, a Bp. Postás jó formában levő kapusának. El-hisszük, különösen neki. Gól nélkül úszta meg a tornát... (vedres)

KERESZTREJTVÉNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9		
10		11				12				13
14	15		16		17					18
19	20		21					22		
23		24		25				26		
27			28					29		
		30			31		32			
33			34			35			36	
		37	38			39		40		
41	42							43		44
45				46		47		48		
49			50					51		52
53			54					55		56
		57				58			59	
60										

Vízszintes: 1. 45 esztendővel ezelőtt halt meg Bródy Sándor drámairól. Szép műve. 11. Fogyasztotta. 12. Forma. 14. Izomkötőszalag. 16. Betakarított. 18. Összevont német előljárószó. 19. REH. 21. A éneke. 22. Angol sör. 23. A lehetőség (—). 25. Időmérő. 26. Sétád. 27. Leszalad. 29. Mutatózó és vonatkozó névmás. 30. Előáll — régiesen. 33. A-val a végén, bundaféle. 34. Részvénytársaság. 35. ÁV. 36. Becézett leány. 37. Elkallódot. 41. Páros gyermeke? 43. Alá, arra a helyre. 45. Adóállomás. 46. Vonatkozó névmás. 48. Elektród. 49. LRE. 50. A vesztesége. 52. AAAAA. 53. Tova. 54. A tetező. 56. Juttat. 57. A közterület. 58. Akarja. 60. Ez a Bródy-mű olaszul is megjelent.

Beküldendő: vízszintes 1, 60, függőleges: 10, 13, 20, 22.

Beküldési határidő: augusztus 15.

Júniusi számunkban megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése: Vízszintes 1. A bécsi bűtör. 16. Szerlem. 31. Rokonok. 39. A fájlja. 61. Rab oroszán. Függőleges 10. Harmatos rózsza. 13. A kárpáti vihar.

Könyvjutalmat nyertek: **Török Henrik** (Budapest), **Szikszai Miklós** (Debrecen), **Németh István** (Pilismarót), **Nagy Ferenc** (Hódmezővásárhely), **Zentai Zoltán** (Szolnok).

POSTÁS DOLGOZÓ
a Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Bérces György
Szerkesztőség: Budapest,
XIV., Cházár András utca 13.
Telefon: 428—777
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest, VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224—819
Felelős kiadó: Gábor Márton a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója.
Szikra Lapnyomda Budapest

A kézbesítők tehermentesítéséről

Közismert, hogy a fővárosban és a vidéki városokban a kézbesítők küldeményekkel, hírlapokkal telt táskáinak súlya eléri, sőt meghaladja a 20–25 kg-ot. S amikor színes lapokat is kézbesítenek, nem ritka a 30 kg-ot meghaladó teher. Arról nem is szólva, hogy e terhet az emeletjárás, illetve a több kilométeres szállítási távolság még fokozza. Szakszervezetünk kezdeményezésére a Postavezérgazgatóság, illetve az érdekelt postavezérgazgatóságok már eddig is több hatékony intézkedést tettek a munka könnyítésére.

Könnyű táskák – levélszekrények

Ilyen volt például a könnyebb súlyú hírlap- és levélkézbesítők kifejlesztése. Az új táskák impregnált textiliából készültek, 1,2 kg súlyú, a célnak minden vonatkozásban megfelel. A levélkézbesítő táskájánál is a súlycsökkentés volt a cél. Az új táskák – a 2,5 kg-os zsíros marhabőr helyett – marhaszínbőrből készül, súly 1,7 kg, s 0,8 kg-mal könnyebb a jelenleginél. Az új kézbesítőtáskák a Posta Anyaghivatalától – a készletben lévő 152 db táskára hasznosítása után – az év végétől lesznek beszerezhetők.

A kézbesítők munkáját könnyíti és teszi gyorsabbá a bérházi levélszekrények felszerelése, a hírlapkézbesítő kocsik és kerékpárok biztosítása is. Budapestén 1969. március végéig összesen 94 262 bérházi levélszekrényt szereltek fel. A Budapesti Postaigazgatóság ezenkívül 600 hírlapkézbesítő kocsit is beszerzett, s ez évben még további 200-at oszt szét. E kis kézikocsikkal egyébként – a Szegedi Postaigazgatóság kivételével –

a többi igazgatóság is rendelkezik. Budapestén az igazgatóság 126 postai tulajdonú kerékpárt is biztosít és 31 saját tulajdonú kerékpár után kb. évi 10 000 forint használati díjat fizet az érdekelteknek.

Debrecenben és Békéscsabán, valamint a fővárosban is tapasztaltuk, hogy a hírlapkézbesítők tehermentesítése érdekében az előfizetői példányokat telepített kiosztóhelyekre szállítják. Így a kézbesítők a hírlapokat a járatokhoz közelebb fekvő kiosztóhelyen vehetik át.

A következő 5 évben a hírlapoknál 100 százalékos súlynövekedésre lehet számítani, ami a példányszám és az oldalterjedelem növekedéséből adódik. A papírgyárak, nyomdák kapacitása ennek megfelelően szintén növekszik, ezért a postának is időben kell felkészülnie a terjesztés zavartalan lebonyolítására.

Előreszállítás!

A napilapok oldalszámának jelentős növekedése miatt, a kézbesítőknek nemcsak a megterhelés, hanem a baleseti veszély is növekedett. A Budapest 62. 70 és 114 sz. postahivatalok hírlapkézbesítőinél 1968-ban 8, ez évben eddig 12 üzemi baleset volt. Növekvő a baleseti veszélyt a hajnali gépkocsijáratok gyakori kétsége, a lapúszások is. Ilyenkor a munkára a kapkodás, a rohanás jellemző. Helyesen a hírlapszállító gépkocsik járatjelzőit is elkészíteni.

A hírlapkézbesítők egyharmada az árváltozás óta kicserélődött. Ezért a munkatügyi kérdésekkel (munkaidő, kereset, munka- és védőruha, anyagi ösztönzők stb.) párhuzamosan az egészséges és biztonságos munkafeltételek megteremtése az irányító és végrehajtó postaszervek sür-

gós feladatai közé tartozik. A tervszerűség megköveteli, hogy gondos felmérés és elemzés alapján az irányító és végrehajtó postaszervek elkészítsék a végrehajtás ütemtervét. A megoldás – a helyi adottságok figyelembevételével – a hírlapok előreszállítása, a decentralizált kiosztóhelyek létesítése, a speciális hírlapkézbesítő kerékpárok és kézikocsik rendszeresítése és általános bevezetése. A hírlapok előreszállítása a postaszervek részéről több anyagi erő igényel. Megítélésünk szerint, a kézbesítők tehermentesítése céljából mégis ezt tartjuk a legmegfelelőbb megoldásnak. Az előreszállításnak többféle módja lehetséges. Felhasználható erre a célra a kézbesítőjáratokban vagy közelében levő postahivatal, iskola stb. Ahol lehet, a házfelügyelőt is megbízzhatják a hírlapok megőrzésével. Megoldás lehet az is, hogy a bérházak falára felszerelt kulcsos hírlapszekrényekben helyezik el a kézbesítendő hírlapokat. Ennek előfeltétele; megfelelő szállítóeszközzel, meghatározott időben érkezzenek a helyszínre. Ahol az előreszállítás nem valósítható meg, ott átmenetileg a többsúlyú anyagilag kell dotálni.

Láttuk a speciális hírlapkézbesítő kerékpár kísérleti példányát is, mely biztonságosabb és könnyebbé teszi a munkát. Rendszeresítésükről gyorsabb ütemben gondoskodjanak! A hírlapkézbesítők kocsik bevétele, ezekből 1500-at már használnak a fővárosban és a vidéki nagyvárosokban. A már jelentkező hibák (gyenge küllők stb.) javításáról gondoskodni kell.

A kézbesítők tehermentesítése az irányító és végrehajtó postaszervek erkölcsi kötelessége.

Maur Emil

A SZAKSZERVEZET ÜGYE IS

A Budapesti Távfeszülő Igazgatóságon az elmúlt évben 11 millió forintot fordítottak a szociális létesítmények működtetésére, felújítására és modernizálására. Hasonló összeget, hasonló arányban használnak fel ez évben is.

Az elvégzett munkálatokról és a tervekről beszélgettünk Szentirmai János, a Szakszervezeti Tanács titkárral és Táborhegyi Istvánnal, a Beruházási osztály építkezési csoportvezetőjével.

A legtöbb jót természetesen a látványos új központ nyújtja. A korszerűtlen konyha és étkező helyett 600 személyt ellátó önkiszolgáló rendszerű konyha és étterem létesült. 85–85 férőhelyes női és férfiöltöző, fürdő épült, s megkezdte munkáját az orvosi rendelő. Az étterem egyébként kulturális célokra is igénybe vehető.

Sajnos, a többi központ és üzem nem gazdagodott ennyire. A Ferenc központ legnagyobb problémája a fürdő és öltöző zsúfoltsága volt. Ezek kapacitását a múlt esztendőben megduplázták.

A Teréz központban a Díjbeszedő Hivatal dolgozói részére az öltöző alapterületét nagyobbították, korszerűsítették az éttermet, konyhát, továbbá lehetővé tették az otthonról hozott ételek melegítését. Modernizálták az egész épület világítását és felújították a használaton kívül álló szellőzőberendezéseket.

Jobb munkakörülmények teremthetők a József üzemben. A karbantartó főcsoport dolgozói részére az öltözőt bővítették, biztosították a fürdő és mosdó részére a melegvízellátást, a központos osztály dolgozó számára pedig bővítették az öltözőket és az összes géptermi helyiséget jobb világítást biztosítottak.

A Krisztina központban a garázs dolgozói részére szükséges volt új melegvízes fürdő építése, a nyomdaiknak pedig porszivó-berendezés felszerelése. A továbbiakban a karbantartó csoport tagjai is új öltözőt és mosdót kaptak.

sót az épület legifjabb „munkatársai” számára gondoskodtak kényelmesebb elhelyezésről, két foglalkoztató helyiséget alakítottak ki az óvodásoknak.

Mindezek mellett fenntartási, bővítési munkákat végeztek az Alközpont Üzemben, Pesterzsébeten, Pestlőrincen. Ez utóbbinál az öltöző, mosdó kialakítása csak a posta hivatali szobáinak terhére történhetett, s ők kollektalitásból most rosszabb munkakörülmények között dolgoznak.

A Budapesti Távfeszülő Igazgatóság beruházási programjában szerepel, de minden postás sportolót, különösen a vizet kedvelőket szolgálja majd a római parti pihenő. Köztudott, hogy ez ezer postás hétvégi pihenését szolgálja majd, de az ötemeletes épület még családok nyaralására is alkalmasá válik. Azt gondolták, hogy a szezon végét már itt tölthetjük majd, de sajnos, jelenleg egyetlen építő sem dolgozik és a befejezési határidő áttolódott jövőre.

Az ideai tervek is a nélkülözhetetlen javítási és bővítési feladatokat szolgálják. Néhány beruházás, sajnos, csak ideiglenes megoldás, legfeljebb néhány esztendőre enyhíti a gondokat, a megoldás új központokat vagy üzemeket igényelne. De 100 millió helyett csak 10 és 100 ezer forintokat költhetnek. Ennek keretében készült el a Murányi utca 2. alatt az erősítő műhely dolgozói részére a női és férfi öltöző szétválasztása, az Arany János utcai raktárak részére a melegvíz biztosítása és sor kerül a fenntartási műhely részére zuhanyozó és mosdó létesítésére.

Nagyon mostoha körülmények között működik a Kábel-fenntartó Üzem. Szükségmegoldást jelent, de a jelenleginél jobb körülményeket biztosít majd az Ivánka utcai telephely. Szóltak még a Krisztina központban a melléképületek felújításáról, az öltöző és a fürdői lehetőségek kedvezőbbé tételéről.

Alakulnak, számításokba és tervrajzokban a IV. ötéves

terv beruházásai is. Ennek első építkezése a Petőfi Sándor utcában lesz, az új Belváros központ létesítésével. Itt klímaberendezés működik majd a géptermekben, ami egyenletes meleget biztosít a kánikulában és a legfagyosabb téli napokon, Tudakozóban dolgozók, s a hangzavartól is fáradó lányok, asszonyok új munkahelyükön hangszigetelő fülkékben dolgoznak majd. A pihenőszoba is valóban pihenést nyújt.

A tervezés stádiumában van, – 1971–75-ben elkészül – a Lövház utca és Retek utca sarkán a budai új központ, valamint az újpesti központ. Sajnos, ezek szociális beruházásairól még nem kaphattunk felvilágosítást.

A tervek még csak készülőben vannak, így nem ismeri a Szakszervezeti Tanács titkára. Kiderült: kérésüket, kezdeményezéseiket a szociális körülmények javítására az igazgatóság vezetői figyelembeveszik, megvizsgálják és teljesítik. Különös módon azonban a nagy beruházások terveit nem közlik a Szakszervezeti Tanáccsal. Biztos, hogy az igazgatóság illetékesei is a lehető legtöbbet akarnak adni munkatársaiknak, a legjobb munkakörülményeket igyekeznek majd biztosítani számukra, de az elgondolások, tervezések egyeztetésénél ne mellőzzék a szakszervezet véleményét sem. Nemcsak statikus gépész és más szakember tud a tervezéshez hasznos javaslatot adni, de a munkahelyek használói is!

Hamar tisztázódott, hogy a mellőzés nem szándékos, inkább csak korainak vélték a szakszervezet bekapcsolását. Szentirmai elvtárs azonban közölte, hogy a jövőben is igénylik az időben való tájékozódás lehetőségét. Szeretnék a tervekkel is megismerkedni és az építkezések elkezdését szolgáló tárgyalásokon is részt venni.

Részvételük bizonyára hasznos lesz.

—ai—

Emlékezés

A Tanácsköztársaság Vöröshadseregének azon hőseiről, akiknek emlékét az ongai, a felsőlőcsai és a hernádmezei emlékművek őrzik, az idén is méltó módon emlékeztek meg. A postások közül azonban sokan nem a Postás Vörösezred soraiban harcoltak a proletárhatalomért. Nagy számban vettek részt a Vöröshadsereg egyéb alakulatainak harcaiban is.

A posta egykori hivatalos lapjában néhány adatot mégis találhatunk róluk. A Posta, Táviró és Távfeszülő hivatalos lapja 1919 évi 41. számában az alábbiakat olvashattuk:

„A proletárbecsület halottai és sebesültjei: a hadseregparancsnokság értesítése szerint a Vörös Hadsereg Frontjain a következő szakértés estek el, illetve sebesültek meg a proletárbecsületért: Elestek: Hujbert János a füleki-, Hoffmann Béla, Fehér András és Barabás Károly a miskolci fronton.

Megsebesültek: Bencze-kovits János, Perger József, Badé József, Beiczi Károly, Barta Károly, Balla István, Diószeghy György, Faragó Lajos, Pálfi István és Regula Gusztáv, a miskolci fronton.”

A hivatalos lap 49. számában még egy alkalommal emlékeznek meg hőseinkről, de ekkor már nemcsak a külső, hanem a belső ellenség elleni harcokban kitüntettekéről is értesülhetünk.

— A proletárbecsület hősei!

Párkány visszafoglalása alkalmával Szabó Antal párkányi postamester. Bálint János és Kovács Boldi-zsár vonalfelügyelő szakértésükkel, kötelességük hősies teljesítésével és haláltagyvető bátor, önfeláldozó magatartásukkal felejtethetetlen dicsőséget szereztek a postás névnek.

Nuszló Ödön, József László, Soós István, Vékási István, Horváth József, Nagy József, Göcse József, Kocznács János, Potepevitz Ferenc, Strobel Ferenc, Fülöp János szakértésük a Tamási-ban előfordult zavargások alkalmával, továbbá Humm János, Horváth József és Nagy József szakértésük a dunaföldvári zavargások alkalmával hősies magatartásuk által kintűntek.

J. L.

■ Bármely telefonkészülékhez pillanatok alatt csatlakoztatható fakszimile-távirót mutattak be nemrég Milánóban. Ha a hívott is hasonló berendezéssel rendelkezik, a normális írógépénél alig valamivel nagyobb készülék segítségével rajzok, levelek, vagy dokumentumok továbbíthatók a vonalon.

■ Az Egyesült Államok számos területén hosszú az út a lakástól az iskoláig, így a gyermekek havonta 40 órát töltenek autóbusszon. Két állam hatósági „Keréken járó iskolát” rendeztek be a buszokban. A kocsikat ellátták sztereofonikus készülékekkel és fülhallgatókkal, amelyek lehetővé teszik, hogy a növendékek válasszanak a magnetofonszalagok között. A szalagokon oktató- és szórakoztató-szövegeket rögzítettek.

■ A nyugatnémet Siemens-cég a hannoveri vásáron „visszhang-kiküszöbölőt” mutatott be, amely megszünteti a kellemetlen mellékzörejeiket a távolsági beszélgetéseknél. A kiküszöbölők célja: csillapítani a visszhang által keltett rezgést, hogy az ne zavarja a beszélgetőket. Ez főleg a távolsági beszélgetéseknél fordul elő: most a távolsági beszélgetések végállomásait ilyen „szupresszorokkal” szerelik fel.

Szabó László

HIREK — GÖRÖGÉKÉBEN

Terjesztőink

A Soproni Területi Bizottság közelmúlt értekezletén vetődött fel ötletként: az igazgatóság megyei hírlapszervezői társadalmi munkával segítik a Postás Dolgozó terjesztését, mindekelőt a kishivataloknál, de nem utolsósorban nagyhivataloknál, műszaki szerveknél. A kezdeményező: Galambos Géza. Azóta már megkezdődött a munka, s el szeretnék érni, hogy az igazgatósághoz tartozó megyékben a postai dolgozók 70–75 százaléka előfizessen szakszervezetünk lapjára.

Igaz, nemrégiben mindenütt nagy előfizetési akció zajlott le, de úgy látszik Sopronban nem elégedtek meg az év eleji eredményekkel mondván, a szakszervezet és a dolgozók közti kapcsolatot erősítésének egyik nagyon fontos eszköze a Postás Dolgozó.

Örülünk a kezdeményezésnek. Követésre méltó példa!

■ Helyreigazítás: Előző számunkban a sportrovatban rosszul értelmezett szöveg jelent meg. A helyes szöveg: A Győri Postás Sopronban 2:0 arányban győzött a Soproni Postás ellen.

■ Megkezdődött Tiszalökön egy modern postaház kivitelezése.

Műszaki érdekességek

A Rádió és Televízió Vevőkészülékek c. könyvsorozat a vevőkészülékek, magnetofonok és erősítők javításához, karbantartásához, felújításához szükséges adatokat nyújtja. Mivel a készülékek mennyisége és típusa évente szaporodik, realisan jogos az az igény, hogy a helyszíni javításokhoz megfelelő irodalmat adjanak. Most megjelent a harmadik kötet, a legkorszerűbb készülékek ismertetésével. Marakós Imre: Biztonságos gépjárművezetés c. könyve a posta területét is érinti, hiszen a közúti közlekedésben rengeteg postai gépkocsi vesz részt. A könyv népszerűen ismerteti az olyan tudományos megállapításokat, amelyek a balesetmegelőzés és biztonságtechnika szempontjából mindig időszerűek. (Műszaki Könyvkiadó.)

Az MHSZ Rádióamatőrök Könyvtára sorozatban jelent meg Kertész-Virányi: Az adás- és vételtechnika alapjai c. könyvecské, amely korunkban sokak számára hasznos útmutatást, tanácsot ad rádióamatőröknek és szakembereknek. Szintén autósok érdeklődési körébe tartozik Szabó László: Így gondold... Renault, Simca, Peugeot c. könyve. Korábbiak a Trabanttal, Skodával és más típusokkal foglalkoztak. Hasznos tanácsot kapunk a gépkocsik üzemeltetése során előforduló hibák önálló elhárításához. Végül még egy téma, de a miniautósoké, Búki Sándor: Autómodellezés. Alapfokú tájékoztatást kapunk az autó modellezők munkájához, a motor készítésétől kezdve a karosszériáig. (Táncsics Könyvkiadó.)

Betartani – betartatni

A Magyar Posta – mint vállalat – egyetlen kollektív szerződést köt. Emellett a Postavezérgazgatóság és 28 középokú postaszerv a vele együttműködő szakszervezeti szervekkel az egységre vonatkozó elteréseket – a kollektív szerződésben meghatározott keretek között – a kollektív szerződés függelékében rögzítheti. (A Magyar Filatélia Vállalat különleges jogállására tekintettel, önálló kollektív szerződés kötéseire jogosult.)

A Posta Kollektív Szerződése azon kérdések rendezését bízza a függelékre, amelyeket csak a helyi sajátosságok figyelembevételével lehet rendezni. Így például a függelékben kell szabályozni azokat a munkaköröket, amelyekben rövidített munkahétben dolgoznak és amelyekben egyenlőtlen munkaidő-beosztás alkalmazható, azokat a munkaköröket, amelyekben nők és fiatalok urak foglalkoztatása tilos, továbbá azokat a munkaköröket, amelyek órábért rendszerbe tartoznak. Ugyancsak a függelékben kell szabályozni a készenléti szolgálat elrendelésének feltételeit, a munkaközi szünet kérdését, a jutalomszabadságra való jogosultság feltételeit és az engedélyezésre jogosult körét, az éjszakai pótlék mértékét, a gazdálkodó postaszerv saját részesedési alapjára vonatkozó felhasználási előirányzatot stb.

A posta hatályos kollektív szerződésének keretében hozták létre az arra jogosult postaszervek függelékét. A függelék megkötését megelőző iránymutatások, megbeszélések és a korábbi év tapasztalatai jó eredményt hoztak és a függelék túlnyomó többsége tömör, lényegre törő és törvényes. Sajnos, sok függelék a helyi sajátosságok rendezésén túlmenően a posta kollektív szerződésének általános szabályait ismétli, holott ez a függelék áttekinthetőségét és helyi jellegét rontja és így nem tölti be igazi rendeltetését.

Különösen sok postaszerv követett el hibát az éjszakai pótlék mértékének megállapításánál. Nem egy összegben határozták meg, hanem százalékos formában utaltak annak mértékére. (Pl.: Anyaghivatal, Soproni Postaigazgatóság, Kábelüzem, Javítóüzem stb.)

A pihenőidő, rendkívüli szabadság és a munkaközi szünet meghatározása terén is több függelékben fordul elő helytelen szabályozás.

A kisebb-nagyobb hibáktól eltekintve, a függelékek szabályai helyesek és a korábbi év függelékéhez viszonyítva jelentős fejlődés tapasztalható. A hibák megszüntetése után a legfőbb feladat, hogy a postaszervek mind a kollektív szerződés, mind a függelék rendelkezéseit betartsák, betartassák és a törvényesség a társadalmi, vállalati és egyéni érdek összhangja alapján töretlenül érvényre jusson.

(Fikó)